

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی

زنجیرە ی رۆشنییری

*

خاوەنی ئیمتیاز: شوکت شیخ یەزدین

سەرئۆسەر: بەدران ئەحمەد ھەبیب

ناوونیشان: دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی ئاراس، گەرەکی خانزاد، ھەولێر

س. پ. ژمارە: ۱

www.araspublisher.com

رۆمان

Santiago De Compostela

سانتیاگو دی کۆمپۆستێلا

Santiago De Compostela

پۇمان

سانتياگو دى كۆمپۇستېلا

فەرھاد پېربال

ناوى كىتېپ: Santiago De Compostela سانتياگو دى كۆمپۇستېلا - پۇمان

نووسىيىنى: فەرھاد پېربال

بلاوكرارهى ئاراس - ژماره: ۱۱۹

دەرھىنانى ھونەرى: بەدران ئەحمەد ھەبىب

بەرگ: شكار عەفان نەقشەندى

نووسىيىنى سەر بەرگ: محەمەد زادە

تېرېژ: ۱۶۰۰ دانە

سەرپەرشتىيى كارى چاپخانىھ: ئاوپرەھمان مەھمۇد

چاپى يەكەم - چاپخانىھى ۋە زارەتى پەرۋەردە، ھەولېر - ۲۰۰۲

لە كىتېپخانىھى بەرپۆتە بەراپە تېپى گىشتىيى رۆشنىبىرى ۋ ھونەر لە ھەولېر ژمارە

(۳۸) ى سالى ۲۰۰۲ ى دراۋەتى

پیشکشه شه به « **تەرزە** » ،
به و مالە ی که بووه نیشتمانیکی
رزگارکراوی بچکۆله بوۆ خۆم...

- تهنیا ئه‌وه‌یه که تۆ به‌هره‌ی ره‌سمکردنت هه‌یه، به‌لام ئه‌و ئه‌م به‌هره‌یه‌ی تۆی نییه.

- وای نییه.

- چۆن؟

- چهند که‌سی دیکه به‌هره‌ی ره‌سمکردنیشیان هه‌یه و له‌ناو میترۆکاندا سوال ده‌کهن؟

- که‌واته..

- مه‌سه‌له‌که په‌یوه‌ندیی به‌ توانای جهره‌زه‌یی و خواستیکی سه‌رکیشانه‌یشه‌وه هه‌یه له‌لای مرۆفدا.

- تۆ له‌ بیرته؟

- چی؟

- وتت که ئه‌و وه‌خته‌ی له‌ ژنیف بووی، به‌ دروستکردنی کاریکاتیتر ده‌ستت پین کردووه.

- له‌ نیگارکیشه په‌ناهنده یونانییه‌کانه‌وه فیری «ئهم جۆره کاسبییه» بووم.

- له‌ ئه‌وروویا، له‌ زۆریه‌ی پایته‌خته‌کاندا، ئه‌وانه‌ی ته‌نانه‌ت یه‌ک تۆزقالبش ده‌ستی ره‌سمکردنیان هه‌یه، رووده‌که‌نه ئه‌م هونه‌ره.

- به‌تایبه‌ت له‌ قه‌راغ روویار و ده‌ریاکاندا..

- به‌ئێ، ده‌زانم: ستاندریک داده‌نیتن و کاریکاتیتر..

- له‌م جۆره شویتانه تووریسته‌کان زیاتر وه‌ک خیرتیک ده‌سه‌ه‌قی کاریکاتیتره‌کانمان ده‌دنه‌ی.

له‌ کۆتایی ئه‌م گفتوگوگۆیه‌دا «فینۆس» که‌ دیار بوو ده‌یویست هانم بدات و دلّم بداته‌وه، گوتی:

- هه‌ر چۆنیک بێ، ئه‌م هونه‌ره‌ی که‌ تۆ ناوی ده‌نیی «کاسبی» هه‌رگیز وه‌ک ده‌رۆزه‌کردن ته‌ماشای نه‌کراوه!

جگه‌ره‌یه‌کم داگیرساند و که‌وتمه‌ بیرکردنه‌وه‌ی زه‌مانی مندالیم. چه‌زم ده‌کرد وه‌بیر خۆمی به‌ینمه‌وه: له‌ سه‌ره‌تادا چۆن ده‌ستم کرده‌ نیگارکیشیان؟ چۆن خووم دایه ئه‌م هونه‌ره! که‌ی بوو؟

له‌وه‌مه‌دا یه‌کسه‌ر سه‌ر و قژی به‌ رۆن بریقاوه‌ی مامۆستای وانه‌ی ره‌سم هاته‌وه به‌رچاو. ئه‌ری ناوی چی بوو؟ ئا. ناجی - ناجییه فه‌ندی! له‌ قوتابخانه‌ی ناوه‌ندی هه‌له‌بجه، هه‌موو سێ شه‌مه‌یه‌ک، پاش نیوه‌رۆ، کاتریمیر سێ و نیو، کاتێ ده‌هاته پۆله‌که‌وه، یه‌کسه‌ر بۆنی عاره‌قی زه‌حلاوی بلاو ده‌بۆوه. ناجییه فه‌ندی له‌ناو پۆله‌که‌دا، بێ ئه‌وه‌ی سه‌یری هه‌یج قوتابییه‌ک بکا، یه‌ک دوو جار، به‌ دریتی و پانایی پۆله‌که

هاتوچۆی ده‌کرد، ئنجا ده‌چوو به‌ ته‌باشیر شتیکی له‌سه‌ر ته‌خته ره‌شه‌که ده‌نووسی و به‌ ده‌نگیکی که‌رخ، وه‌ک ئه‌وه‌ی شتیکی له‌ کۆل خۆی بکاته‌وه، ده‌یگوت:

- ره‌سمیک به‌ ئاره‌زوی خۆتان بکه‌ن!

ئیتیر ئیمه‌ش، قوتابییه‌کان، پینووس و ده‌فته‌ری ره‌سمان ده‌رده‌هینا و ده‌که‌وتینه نیگارکیشیان. هینده‌ی پین نه‌ده‌چوو، ناجییه فه‌ندی دوا‌ی یه‌ک دوو جار هاتوچۆکردن به‌ناو پۆله‌که‌دا داوا‌ی له‌ «ته‌ها لوته‌»ی چاودیری پۆله‌که‌مان ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی بیت، له‌ جیاتی ئه‌و، له‌ به‌رده‌م ته‌خته‌ره‌شه‌که رابوه‌ستی. ئیتیر ناجییه فه‌ندی بۆ خۆبشی، ده‌چوو ده‌ره‌وه و تا دوا‌یین ده‌قیقه‌کانی هه‌مان وانه نه‌ده‌گه‌رايه‌وه. قوتابییه‌کان، هه‌موومان، ده‌مانزانی که‌ ناجییه فه‌ندی ئیتیر له‌م ماوه‌یه‌دا له‌ ژووری مه‌رسه‌م، که‌ بۆ ئه‌و بریتی بوو له‌ ژووری عاره‌قخواردنه‌وه، وا خه‌ریکی عاره‌ق خواردنه‌وه‌یه!

گولنۆش!

گولنۆشی میه‌ره‌بان، گولنۆشی گولنه‌خشه ره‌نگاره‌نگ جوانه‌کانی سه‌ر به‌رگه‌بالیف و په‌رده و چه‌رچه‌فه‌کان، گولنۆشی خوشکم! تاقه‌ که‌ستیک بوو که‌ له‌و رۆژگاره دوورده‌سته‌ی ئه‌وسای هه‌رزه‌کاریمدا نیگارکانه‌ی منی خوش ده‌یست. هه‌موو جار ده‌هات لاپه‌ره‌کانی ده‌فته‌ری ره‌سمه‌که‌می یه‌ک یه‌ک هه‌له‌ده‌دایه‌وه و کونجکۆلانه له‌ نیگارکانه‌م ورد ده‌بۆوه:

- ئا ده‌ی بزانه‌م چ وینه‌یه‌کی تازه‌ت کردووه!

جاریکیان نیگارکی ئه‌وم قۆبیه کردبوو، که‌ ئه‌و پینستر له‌سه‌ر په‌رده‌ی په‌نجه‌ره‌یه‌کی ماله‌وه‌مان، له‌سه‌ر په‌رۆیه‌کی جاوی سپی به‌ دانستیل و داوی ره‌نگینی بریقاوه چنیبووی: وینه‌ی سواریک بوو، به‌ رانک وچۆغه‌ی کوردی و کلاوتیکی په‌رپاره‌وه، له‌سه‌ر ئه‌سپیک، تاژییه‌کی په‌پیش خۆی دابوو، بۆ راو ده‌چوو. گولنۆش که‌ نیگارکانه‌ی منی بینی، بێ ئه‌وه‌ی دلّی بێ ته‌ریقم بکاته‌وه، به‌ سه‌رسورمانیکی که‌ بفرخۆشییه‌وه، به‌سه‌ر ده‌فته‌ری ره‌سمه‌که‌مدا نوشتایه‌وه:

- ئای، شه‌یتان! ئه‌م وینه‌یه‌ت له‌ ئه‌وه‌که‌ی من زۆره‌ جوانتره‌!

واتێ ده‌گه‌م ئیتیر هه‌ر له‌و رۆژه‌وه بوو که‌ ئاشنایه‌تیی «تایبه‌تی» نیوانمان ده‌ستی پین کرد: هه‌موو هه‌فته‌ی جارتیک، به‌رده‌وام، ده‌هات ده‌یگوت:

- وه‌یش! ئه‌وه بۆ پینم نالیتیت که‌ لاپه‌ره‌کانی ده‌فته‌ری ره‌سمه‌که‌ت ته‌واو بووه؟

ده‌چوو جاننا چکۆلانه ره‌شه‌که‌ی خۆی له‌ناو قه‌دی نوینه‌کانی ژووهره‌ بچکۆله‌که‌مان ده‌رده‌هینا، «روبیعیک» یا چهند دره‌مه‌میک ده‌دامی، ده‌یگوت:

- هانێ، بچۆ په‌راویکی تازه‌ بۆ خۆت بکه‌ه!

گولنۆشی میه‌ره‌بان! چ سالیک بوو، نازانم! کاتێ شووی کرد، ئیتیر گولنه‌خش و

نیگاری سهر بهرگه بالیف و په‌رده و چهرچه‌فکانیش له مائه‌که‌مان کۆتاییان پئی هات. قه‌له‌م‌ه‌نگ و تابلۆ و لاپه‌ره‌ره‌نگا‌وره‌نگه‌کانی منیش، ته‌نیا مانه‌وه. ههرچۆنێ بێ، وا تێ ده‌گه‌م ههر له سۆنگه‌ی ئه‌و یادگار ه‌شیرینه‌ی رۆژگاری جارمانان بو، که له سه‌ره‌تای به‌هاری سالێ ۱۹۸۲، کاتێ من خه‌ریک بووم سهری خۆم هه‌لده‌گرت و به‌یه‌کجاری مالم به‌جێ هه‌شت؛ له رۆژی مائه‌ئاواییمدا، پینج سه‌ده‌ دۆلاری کاشی له ده‌ست نام، گوئی:

- هانی دارا، ئه‌م پینج سه‌ده‌ دۆلاره‌م لێ وه‌رگره.

من سه‌یری پینج سه‌ده‌ دۆلاره‌ غه‌مگینه‌که‌ی ناو ده‌ستی خۆم ده‌کرد و خه‌ریک بوو بگریم، ئه‌و گوئی:

- هه‌لی گر، دارا، نه‌وه‌ک له هه‌نده‌ران، له ولاتی غه‌ریبیدا بۆ فلچه‌یه‌ک یان بۆ قه‌له‌م‌ه‌نگیک ده‌ست له ئه‌م و ئه‌و یان بکه‌یته‌وه.

من له‌و ده‌مه‌دا هه‌ستی سۆگاری قوول، له‌تاو ئه‌وه‌ی که چهند ساتیکی دیکه‌ ده‌رۆیستم (گولنۆش و دایکم و ده‌زگیرانه‌که‌شم، هه‌موو ناشنا و خۆشه‌ویستیکی دیکه‌شم به‌جێ ده‌هه‌شت) ته‌بابی ده‌ستی ژه‌هراوی، چرنوکی له پۆم گه‌یر کردبوو. قولی گریانیکی به‌ سۆز له‌ سینه‌مدا په‌نگی ده‌خواردوه.

من ته‌نیا دوو ریتگام له‌ به‌رده‌م ما‌بو: یا ده‌بووایه‌ جلویه‌گی سه‌ریازی له‌به‌ر بکه‌م و پچم بۆ جه‌نگ و، بېم به‌ ئامیتریکی ده‌ست دکتاتۆریه‌تی حزبی به‌عس؛ یانیش ده‌بووایه‌ سهری خۆم هه‌لگرم و به‌ ولاتان که‌وم.

ئه‌وکاته، جارێ هه‌شتا حزبی به‌عس ده‌ستی نه‌کردبووه ئه‌نفال کردن، به‌لام تازه‌ پیبای خیزان و مائه‌ بارزانییه‌کانی گواسته‌بووه و بێ سه‌روشوتنی کردبوون. پیبای به‌ته‌مه‌نی وه‌ک باوکمی پین چاوترسین کردبوو، به‌تاییه‌تیش له‌و ماوه‌یدا که تازه‌ ته‌نیا چهند هه‌فته‌یه‌ک بوو - مه‌یتی سه‌میری کوری مامم له‌ قادیسیه‌ی سه‌دامه‌وه‌ گه‌رابوو هه‌له‌بچه: مه‌یتی سه‌میر، بێ له‌سه‌رنووسینی هه‌یچ ناو‌نیشانیکی، له‌ به‌رده‌م مزگه‌وتی گه‌وره‌ی هه‌له‌بچه، له‌ناو داره‌مه‌یتیکدا فری درابوو، له‌سه‌ری نووسرابوو «استشهد فی دیزفول». ههر له‌و ماوه‌یه‌شدا، رۆژیکیان حزبی به‌عس حه‌وت گه‌نجی فیهراری جه‌نگی له‌ ناوه‌راستی مه‌یدانی ناوشار له‌ حه‌وت کۆله‌گه‌دا به‌سته‌بووه و گولله‌بارانی کردبوون بۆ ئه‌وه‌ی گه‌نجی دیکه‌ چاوترسین بن و چیتر له‌ خزمه‌تی سه‌ریازی رانه‌که‌ن. ئه‌و ئیواره‌یه‌ باوکم به‌شله‌ژای هاته‌ مائه‌وه‌ و ده‌ستی کرده‌ قه‌ناعه‌ت پین هه‌ینانم. باوکم گوئی:

- کورم، ناخر، تۆ زانکۆت ته‌واو کردوو...

- ئی؟!

- ناچیه‌ته‌ عه‌سکه‌ری؟

- پچم عه‌سکه‌ری بێ تاوانی ئیترانی بکوژم؟

- ناخر، ئیتر؛ ئه‌مه‌ جه‌نگه‌ کوری خۆم.

- جه‌نگی نیوان دوو حکومه‌تی عیراق و ئیترانه؛ جه‌نگی من نییه‌. من جه‌نگم له‌گه‌ڵ که‌سدا نییه‌.

- ناشیه‌ته‌ پینجمه‌رگه‌؟

- هه‌زناکه‌م ژبانم سه‌رتاپای له‌ناو ئه‌شکه‌وتان و له‌ ناو ته‌راشان به‌هه‌ده‌ر بره‌وا.

- ناشیه‌ت به‌ جاش..

- نه‌خه‌یر؛ نامه‌وی سومعه‌ و که‌رامه‌تم بشکیت و تا هه‌تایه‌ ههر روژه‌زردی میلیله‌ ته‌که‌م بېم.

باوکم، لیم تووره‌ بوو:

- ئی، ده، کورم؛ ئه‌م‌رۆ هه‌موو خه‌لک یان جاشن، یان عه‌سکه‌رن، یان پینجمه‌رگه‌...

باوکم راستی ده‌کرد: جه‌نگی عیراق و ئیتران خه‌لکی به‌ بیلابیه‌ن نه‌هه‌شتی‌بووه. له‌ رووی باوکم راره‌ستام:

- وایه، به‌لام من ناچه‌ هه‌یجان.

باوکم تووره‌تر، هاواری کرد:

- ئی، ده ههر رۆژیکه ئیستیخبارات و پولیس لیمان وه‌ژور ده‌که‌ون و قولیه‌ندت ده‌که‌ن، به‌به‌ر چاوی هه‌موو خه‌لکه‌وه‌ گولله‌بارانت ده‌که‌ن! ئه‌و وه‌خته‌ش دایکت له‌ هه‌مه‌تان شیت ده‌بیت و منیش ده‌بیت له‌ داخی هه‌مووتان خۆم بکوژم!

گولنۆش نه‌یهه‌شت نا‌ئارامی له‌وه‌ زیاتر پۆم بکوژت: پینج سه‌ده‌ دۆلاره‌که‌ی له‌ناو ده‌ستم ده‌ره‌ینا و په‌ستایه‌ گیرفانمه‌وه:

- هه‌له‌گره!

من ته‌ماشای ئه‌وم ده‌کرد.

گوئی: دل له‌ دل مه‌ده‌ه. برۆ!

گولنۆش ئه‌مه‌ی گوت و ته‌ماشای دایکمی ده‌کرد «که له‌سه‌ر پینچله‌که‌یه‌کی شکاوی حه‌وشه‌که‌مان به‌ته‌نیا دانیشتیوو، ده‌گریا». پاشان گولنۆش به‌ ده‌نگی گریاناوی و له‌ هه‌مان کاتدا به‌ ئازایه‌تییه‌وه‌ وتی:

- له‌ دووره‌ ولاتیدا تۆ ته‌گه‌ر بشمریت، به‌ مردنی خۆت ده‌مریت؛ نه‌وه‌ک له‌م جه‌نگه‌ نه‌فره‌تبار و بێ مانایه‌دا بکوژتیت.

من چاوه‌کانم له‌وکاته‌دا پر بیوو له‌ فرمیسک، وتم:

- ده‌ترسم.

- له چی!

وتم: له‌وهی که جارێکی دیکه نه‌تانبینمه‌وه.

ئهمم وت و ئیتر له پرمه‌ی گریانم دا.

- مسیوو!

دهنگی بارمانه‌که رایچله‌کاندم.

«توولوز!» . سه‌رم به‌رز کرده‌وه و سه‌یری بارمانه‌که‌م کرد، زه‌رخه‌نه‌یه‌کی بۆکردم.

وتم:

«نیو مریشکی سووره‌کراو، تکایه»، «له‌گه‌ل فریت و شه‌ریه‌تیکی پرته‌قال» .

2

ستاند و بۆرد و جانتاکه‌مم خسته سه‌ر شامه‌وه، جانتایه‌کی دیکه‌ش به ده‌سته‌ی چه‌پمه‌وه، به‌ره‌و ناو بازاڕ به‌پێی که‌وتم.

هیلاکیی نه‌خه‌وتن، ماندوویی هه‌شت سه‌عاتی ناو شه‌مه‌نده‌فه‌ر که‌مێک له‌ گیانم ته‌ربسوونه‌وه. باش بوو، به‌ده‌م ناخواردنه‌وه ئیسراحه‌تیکی باشم کرد. بی‌رم له‌وه ده‌کرده‌وه که ده‌بوایه‌ بچم له‌ ناو بازاڕ ئوتیلینک بدۆزمه‌وه بۆئه‌وه‌ی که‌لویه‌له‌کافی تێ به‌هاوێم.

ئهمه‌ یه‌که‌م جارم بوو له‌ پارێسه‌وه بێم بۆ توولوز. ناو شاره‌که‌ شاره‌زا نه‌بووم. وه‌ک هه‌ر گه‌ریده‌یه‌کی نامۆ که‌ تازه ده‌گاته ناو شارێک، غه‌ریبانه‌ ده‌پۆشتم و چاوم به‌ ده‌ورو به‌ری خۆمدا ده‌گێرا.

دوو شه‌قامی درێژی پان و پۆز له‌ به‌رده‌ما درێژ بسوونه‌وه. جوێبارێکی ئارام له‌ ناوه‌راستدا له‌ یه‌کتری جودا کردبوونه‌وه. هه‌ر دوو که‌ناری جوێباره‌که، وێرای هه‌ر دوو شو‌سته‌کان، به‌ دارکاژ و دارچناری بێند و سه‌رکه‌ش چنرا بوون. چله‌پۆپ و لقه‌کانیان، زۆر به‌رزتر له‌ لوتکه‌ی ئاپارتمان و بی‌نایه و دو‌کانه‌کان (که‌ زۆریه‌یان به‌ که‌رپووجی سوور بی‌نا کرابوون) به‌ کزه‌بایه‌کی فینک هێوره‌یور ده‌له‌نجانه‌وه. نه‌شته و ئارامییه‌کی خۆشیان پێ ده‌به‌خشیم.

توولوز!

شاری (توولوز لۆتربیک)، ئهو هونه‌رمه‌نده‌ گه‌وره‌یه‌ی که‌ له‌ تیاترۆخانه‌ی (ئاشی سوور) له‌ پارێس سه‌ری نایه‌وه و په‌نگی سوور کوشتی! سه‌یره، ئهو هونه‌رمه‌نده‌ بۆچی ئهم شاره‌ ئارام و خۆشه‌ی خۆی چی هێشت و هاته‌ پارێس؟ بۆچی هاته‌ ناو ئهو ئاشه‌ سووره‌ رۆحه‌تینه‌؟

دوێتی شه‌و، پێش ئه‌وه‌ی سواری شه‌مه‌نده‌فه‌ر به‌م و پارێس به‌چی به‌یتیم، له‌گه‌ل

نه‌ریان، خه‌لیل، بیجان، شازاد، سیامه‌ند.. هه‌ر به‌بۆنه‌ی ئهم سه‌فه‌ره‌ له‌ ناکاوی منه‌وه، له‌ قاوه‌خانه‌که‌ی (مۆمخا) دانیشتبووین باسی «په‌نگی سوور» و فیگه‌ره‌ پرووته‌کانی ئهو هونه‌رمه‌نده‌مان ده‌کرد.

نه‌ریان ده‌بۆنه‌ی که‌ من له‌م سه‌فه‌ره‌مدا نیازم وایه‌ چهند رۆژێکیش له‌ توولوز بێتمه‌وه، وتی:

- که‌واته‌ دارا، تو کاتێ ده‌چیته‌ توولوز، سه‌رێکیش له‌ مۆزه‌خانه‌که‌ی توولوز لۆتربیک ده‌ده‌ی!

- باوه‌رناکه‌م.

- بۆ؟

- چونکه‌ مۆزه‌خانه‌که‌ی توولوز لۆتربیک له‌ شارۆچکه‌یه‌کی دیکه‌یه‌ به‌ ناوی ئه‌لبی، نزیکه‌ی سه‌عات و نیوێک له‌ سه‌نته‌ری شاره‌که‌وه دووره.

نه‌ریان دیسانه‌وه کونجکۆلانه‌ ده‌یویست قسه‌م لێ ده‌ربینی:

- ئه‌دی دوا‌ی توولوز؟

- ئی؟

- یه‌که‌راست به‌ره‌و به‌رشه‌لۆنه‌ ده‌رۆی؟

ده‌مویست وه‌لامی بده‌مه‌وه بێم «جاری نازانم»، سیامه‌ند وتی:

- به‌خوا تۆش سه‌یری، دارا.

وتم: بۆ؟

وتی: ئه‌دی به‌م هاوینه‌ خۆشه‌ که‌س پارێسی به‌چی هێشتووه بۆ به‌رشه‌لۆنه‌؟

- باشه، تو ده‌چیته‌ توولوز یان ده‌چیته‌ به‌رشه‌لۆنه‌؟

شازاد له‌جیاتی من وه‌لامی دایه‌وه:

- ده‌چیته‌ توولوز، له‌وێشه‌وه ده‌چیته‌ به‌رشه‌لۆنه.

بیجان که‌بابی ده‌جوو، وتی:

- پیاو به‌م گه‌رمایه‌ تا له‌ پارێسه‌وه ده‌گاته به‌رشه‌لۆنه، له‌ ناو گه‌رمای شه‌مه‌نده‌فه‌ر، ئیسقانی ده‌رۆی.

خه‌لیل له‌ شوێنی خۆیه‌وه، به‌ ده‌نگی به‌رزی سوعه‌تاوی خۆیه‌وه تیی هه‌لکرد:

- ئهو له‌ به‌رشه‌لۆنه‌ش خوارتر ده‌رۆا.

- به‌ره‌و کوێ؟

- به‌ره‌و که‌ناره‌کانی زه‌ریای ئه‌تله‌نتیک..

- که‌س نازانێ به‌ره‌و چ گوندیک!

- مه‌گه‌ر ته‌نیا خوا بزانی دارا به‌ره‌و کوئی سه‌ره‌لده‌گرئی.

- سه‌فه‌ری عومره ..

- ده‌چیتته «جه‌زیره‌ی واق واق»!

به‌م قسه‌یه‌ی خه‌لیل، ئیستر هه‌موویان دایانه قاقای پیکه‌نن. منبش، بئیده‌نگ، شه‌راپه هه‌نارییه‌که نه‌شئه‌یه‌کی خوئی پی به‌خشیبوم، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کم کرد و به‌ خوئشه‌ویستییه‌وه ته‌ماشای خه‌لیم ده‌کرد. هه‌میشه دل‌م به‌له‌هجه‌ خوئش و قسه‌ خوئشه‌کانی خه‌لیل ده‌کرایه‌وه.

ناگام لی بوو، ئه‌و شه‌وه، له‌به‌ر ئه‌م سه‌فه‌ره له‌ناکاوه‌ی من، هاوری‌کانم گالته‌کردن و راباردنیان به «دختۆر نووری» به‌ته‌واوه‌تی له‌بیر چوو‌بووه. شه‌وانی جارن که داده‌نیشتن، هه‌ر کاتی بیانیستییه‌ بکه‌نه‌ گۆلمه‌زێک و بیانیستییه‌ شه‌وپییه‌ک به‌ سوعبه‌ت و پیکه‌نن و قسه‌ی خوئش به‌سه‌ر بیه‌ن، «دختۆر نووری» و دوکانه‌کیان ده‌کرده‌ بنیشتته‌ خوئشه‌ی سه‌ر زارییان. هه‌موو جارێک ته‌نیا ئه‌وه‌نده به‌س بوو که یه‌کێکیان له‌ ئه‌وی دیکه‌ی بپرسیایه:

- ئه‌رئ دختۆر نووری خه‌به‌ری چییه؟

ئیتر ده‌ستیان پی ده‌کرد.

نووری به‌سته‌زمان! خه‌لکی قامیشلی، سێزده‌ ساله‌ ئاواره‌ی ئه‌م ئه‌ورووپایه‌ بووه و ئیستا له‌ پاریس گیرساوه‌ته‌وه. له‌ به‌رامبه‌ر باغی لووگزه‌مبورگ بو‌ خوئی کووشکیکی بچکۆلانه‌ی کردۆته‌وه و رۆژنامه و گۆفاران ده‌فرۆشی. به‌ قسه‌ی خه‌لیل، گواپه‌ جارێکیان نووری گێراویه‌ته‌وه که ئه‌وکاته‌ی هه‌شتا له‌ قامیشلی بووه، پێش ئه‌وه‌ی سه‌ری خوئی هه‌لبگرئ و ئاواره‌ی ئه‌وروپا ببیت، له‌ رۆژی مالتاوا بیدا به‌ دایکی خوئی گوتوه:

- دایه، ده‌چم له‌ زانکۆیه‌کی پاریس له‌ پزیشکی ده‌خوینم، ده‌مه‌ دختۆر.

ئیتر له‌و رۆژه‌وه که ئه‌م قسه‌یه‌ی، له‌و چیشته‌خانه‌یه‌ی مۆماخت، بو‌ خه‌لیل و هاوری‌کانی گێراوه‌ته‌وه؛ بو‌ته‌ پیکه‌نن و هه‌را. هه‌ر له‌و رۆژه‌وه‌ش ناویان لی ناوه «دختۆر نووری»: چونکه له‌ جیاتی ئه‌وه‌ی له‌ پاریس ببیته‌ دختۆر، هاوتوه‌ دوکانیکی له‌ به‌رده‌م باغی لووگزه‌مبورگ کردۆته‌وه و رۆژنامه ده‌فرۆشی!

ئه‌وه‌یه‌ ئیتر، ژبانی منبش له‌ پاریس وه‌ک ئه‌م نوکنه‌ سارد و غه‌مگینه‌ سالانیکی زۆر بوو بسووه‌ شتیکی رۆتین و سواو. تا له‌ پاریس مابایه‌مه‌وه، ده‌بوابه‌ هه‌موو رۆژ، هه‌موو رۆژ به‌ هه‌مان شتیه‌، هه‌ر هه‌مان شت ببیستمه‌وه: هه‌یج شتیکی تازه له‌ ژبانم رووبینه‌دا.

من ئه‌وا حه‌وت سالی ربه‌قه‌ له‌ پاریس ده‌ژیم. ئه‌گه‌ر حه‌وت سالی دیکه‌شی تیا

بئیمه‌وه، ژبانم - دلنیام - هه‌ر ئه‌وه‌ ده‌بی که بوو: به‌یانبان، کاتژمێر حه‌وت و نیوی به‌یانی ره‌پی به‌وه، میترۆ بگره «نیو سه‌عت له‌ناو میترۆ» بچۆ سه‌ر کار، پاش نیوه‌رۆ بگه‌ریوه ژووره‌ بچکۆله‌که‌ت، به‌به‌له‌ نانیک بخۆ، دووشبک بگره، دیسان راکه‌وه به‌ره‌و مۆماخت؛ ستاده‌که‌ت هه‌لده و چاوه‌رئ به‌ تا که‌سیک دئ و داده‌نیشتن، ئۆتوماتیکیانه‌ وینه‌یه‌کی به‌به‌له‌ی بازرگانیانه‌ی بو‌ بکیشه، پاشان که‌سیکی تر، تابلۆیه‌کی تر، دووی تر، سیی تر؛ ئینجا که‌ ئیواره‌ش دادئ، دیسانه‌وه ستاد و بو‌رد و که‌لوپه‌له‌کانت بپێچیه‌وه، هه‌لته‌ک هه‌لته‌ک، به‌ره‌و چیشته‌خانه‌که‌ی مۆماخت تا نیوه‌شه‌وان به‌ده‌م خواردن و خواردنه‌وه‌وه گوی له‌ سوعبه‌ت و پیکه‌نن و هه‌رای هاوری‌کانت بگره که‌ چۆن به‌ دختۆر نووری یا به‌یه‌کتی راده‌بوێرن و پاشمله‌ باسی به‌کتر ده‌کن؛ ئینجا نیوه‌ شه‌وانیش که‌ ته‌واو سه‌رخوئش ده‌بیت و هه‌ستی بیکه‌سی و غه‌ربیا ته‌ی و فیگاربییه‌کی بی سه‌ر و شوین به‌ ته‌واوه‌تی گیانت داگیر ده‌کا، به‌ داهێزراوی و ره‌تاوییه‌وه دواپن میترۆی نیوه‌شه‌وه بگره، بچۆزه‌وه ژووره‌ سارد و تاریکه‌که‌ی خوئت: دانیشه، به‌دیار قاهیه‌کی سارده‌وه، هۆن هۆن به‌سه‌ر وینه‌ فۆتوگرافییه‌کانی سێزده‌ سال پێش ئیسته‌ته‌وه بگری! حه‌یف! خوئشی هه‌موو ژبانته، له‌وانه‌یه‌ ته‌نیا ئه‌و شه‌وانه‌ی پشووی شه‌مه‌ و به‌کشه‌ممووان بیت، که‌ جار جار له‌گه‌ل (رووزین)، یان له‌گه‌ل هه‌ر ئافره‌تیکی دیکه، که‌ ئه‌و شه‌وه‌ پێی خوئش بووه له‌گه‌لت ببسته‌ ماله‌وه و شه‌ویکی جیاوازه‌ له‌گه‌ل به‌سه‌ر ببات! ئه‌دی چی؟ چی له‌ناو ئه‌و حه‌وت سالی رابردووی ژبانته له‌ پاریس به‌دی ده‌که‌یت که‌ ئه‌مرۆ دلت خوئش بکا و داهاتوت - هه‌یج نه‌بی بو‌ ماوه‌یه‌کی که‌م - مسۆگه‌ر بکا؟! هاوری‌کانته‌ ئاره‌زووی خوئبانه، له‌وانه‌یه‌ ئه‌وان چیشتیکی تایبه‌ت له‌م رۆتین و له‌م شتیه‌ ژبانته‌ی خوئبان ببینن.

سه‌یره! به‌دریژی ئه‌و سه‌ شه‌وه‌ی دواپی، له‌وه‌ته‌ی له‌ شازادیان بیستبووه‌ که‌ من نیازی سه‌فه‌ریکم هه‌یه، هاوری‌کانم، یه‌ک یه‌ک، هه‌ر له‌ خه‌لیله‌وه تا ده‌گاته‌ بیجان و به‌هجه‌ت وه‌لی و کامه‌ران، هه‌موو ئیواره‌یه‌ک، هه‌ر که‌ ده‌گه‌یشتنه‌ چیشته‌خانه‌که‌ و داده‌نیشتن، یه‌که‌م پرساریان له‌باره‌ی سه‌فه‌ره‌که‌ی منه‌وه بوو! هه‌ستیان ده‌کرد که‌ ئه‌م سه‌فه‌ره له‌ناکاوه‌ی من سه‌فه‌ریکی ئاسایی نییه، تووشی نامۆی و سه‌رسورمان هاوتبون.

- کۆنه‌ یاریکی له‌ شاری ئه‌لبی هه‌یه. تا ئه‌لبی ده‌چیت و ده‌گه‌ریتته‌وه.

- نه‌خیر، به‌یه‌کجاری پاریس به‌جئ ده‌هیلێت و ناگه‌ریتته‌وه.

- حه‌قنه‌ ژتیکی که‌ تری ده‌وله‌مندی باشووری دۆزیوه‌ته‌وه و «شووی پی ده‌کا».

- باشه‌ لێره، له‌ پاریس، له‌ چیی که‌مه؟ ئه‌م کوره‌ زۆر شیتته‌!

- ئه‌گه‌ر مه‌سه‌له‌که‌ ژن و ژنخوازی بیت، خو ئێره‌ بو‌ ئه‌و مه‌سه‌له‌هه‌تره.

- وه‌لا راست ده‌کا: پاریس پره‌ له‌ ژنه‌ جووله‌که‌ی پورتوگالیی که‌ تری جوان..

- باپیره‌گه‌وره‌ی له‌وئێ نێژراوه؛ ده‌چیتته سه‌ر مه‌زاری.

نه‌ریمان و بێتجان به‌ قسه‌که‌ی خه‌لیل دا‌بانه‌ قاقای پێکه‌نێن.

- که‌س له‌وئێ ده‌ناسی؟

وتم: «به‌ئێ».

شازاد زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی که‌یفخۆشانه‌ روخساری گه‌شاندوه، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئیتر نه‌هێتیه‌ک بدرکێتی، له‌سه‌ر ئاوازی خوێندنه‌وه‌ی شیعره‌ خۆشه‌ پر له‌ هه‌ستی غه‌ریبه‌کانی، رووی کرده‌ من:

- له‌وئێ، گوڵ و ده‌زگیران و ئاسمان و ماڵ و ولات و.. هه‌موو شتیکی دیکه‌ی لێیه!

خه‌لیل هه‌ر دوو ده‌ستی به‌رز کرده‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئیتر دلێ به‌ ته‌واوه‌تی ئاوی خواردییته‌وه، به‌ده‌م پێکه‌نینه‌وه‌ وتی:

- ئه‌وئێ، گوڵ و ده‌زگیران و ئاسمان و ماڵ و ولات و.. هه‌موو شتیکی، هه‌موو شتیکی دیکه‌ی لێیه! ئه‌للاه.. شیعره! کورینه، سا حه‌قی وایه ئیمه‌ش هه‌موومان به‌گه‌ڵی بکه‌وین!

شازاد گوتی:

- ئنجا به‌ راستی ئه‌وئێ شوینی ره‌سم کرده‌!

خه‌لیل گوتی:

- گوند و سروشت و ئه‌م جوژه شوینانه‌ بۆ ئیمه‌ ده‌ری ناھێتی، کاکه!

- ئیمه‌ تازه‌ له‌ پاریس راھاتووین؛ کیلۆمه‌تریک له‌ پاریس دووربکه‌وینه‌وه‌ ده‌مرین..

- له‌ برسان..

- له‌ بێ ماڵبێیان..

- له‌ بێ پاره‌بێیان..

شازاد گوتی:

- دارا به‌دوای پاره‌دا ناگه‌رێ.

خه‌لیل گوتی:

- به‌ئێ، دارا به‌دوای باپیره‌گه‌وره‌ی خۆیدا ده‌گه‌رێ: له‌ سانتیاگو نێژراوه.

شازاد گوتی:

- خه‌لیل، به‌س هێنده ئیھانه‌ی ئه‌و براده‌ره‌ ئازیزه‌ی خۆت بکه!

- ئیھانه‌ی چیم کرده‌وه؟ ده‌لیم له‌وانه‌یه به‌دوای گوێی باپیره‌گه‌وره‌ی خۆیدا بگه‌رێ.

- نه‌خێر، به‌دوای هونه‌ردا ده‌گه‌رێ.

- ئه‌وه‌ بۆیه ستاد و بۆرده‌که‌شی له‌گه‌ڵ خۆی ده‌با!

هه‌ژار هه‌ڵی دا‌یه:

- کاکه، به‌سه! وازی لێ بێن با پروا! بوو به‌ چی؟

خه‌لیل به‌ خۆتی هه‌لقورتانندی شازاد که‌مێک سه‌غله‌ت ببوو، رووی له‌ بێتجان کرد:

- به‌دوای هونه‌ردا ده‌گه‌رێ، قه‌یناکه! به‌لام با کاک شازاد مزایه‌داتمان له‌سه‌ر نه‌کا!

- مزایه‌داتی چیم کرده‌وه؟

- تۆ چونکه‌ خۆت شاعیریت و نازانی په‌سم بکه‌یت، واتێ ده‌گه‌ی ئیمه‌ی هونه‌رمه‌ند

هه‌موومان «له‌ مۆماتر که‌وتووین و» بازرگانی به‌ ره‌سمه‌وه‌ ده‌که‌ین: ته‌نیا دارا هونه‌رمه‌ندی راسته‌قینه‌یه.

- نه‌خێر..

- با، له‌ شوینی تریش ئه‌م قسه‌یه‌ت کرده‌وه.

من لێرده‌دا ده‌بوايه قسه‌یه‌ک بکه‌م، گوتم:

- ئێ بۆچی؛ چما من بۆ خۆشم پۆرتیت ناکه‌م؟

خه‌لیل رووی له‌ نه‌ریمان بوو که‌ هه‌ر پێی ده‌گوت «ببیره‌وه». له‌ناکا و گوتی:

- ئێ، من چیم گوته‌وه؟ ده‌لیم: گوند و سروشت و ئه‌م جوژه شوینانه‌ بۆ ئیمه‌ ده‌ری

ناھێتی. ته‌نانه‌ت ئیستا کوردستانیش، به‌ نیه‌سه‌ت ئیمه‌وه، وه‌ک گوندیک وایه،

گوندیکی پیسی سه‌ده‌کانی ناوه‌راسته؛ چیتر ناتوانین تێیدا بژین..

شازاد به‌سه‌ر خه‌لیلدا گرژ بۆوه:

- که‌ خه‌لکی وه‌ک تۆ چیتر ناتوانن بگه‌رێته‌وه‌ له‌ کوردستان بژین، ئه‌مه‌ له‌به‌ر ئه‌وه

نیه‌ که‌ کوردستان گوندیکی پیسی سه‌ده‌کانی ناوه‌راسته.

- ئه‌دی له‌به‌ر چیه‌؟

- له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌مرۆ، ئه‌گه‌ر خه‌لکی وه‌ک تۆ بگه‌رێته‌وه‌ کوردستان، نه‌ شه‌هاده‌به‌که‌ت

هه‌یه‌ پێی ته‌عین بیه‌ت، نه‌ کاسییه‌ک لێره‌ بویته‌.. ده‌ست و پێ سیسی، له‌وئێ چی

بکه‌یت! به‌راستی، تۆ به‌ که‌لکی چیی کوردستان دیت، بۆچی بگه‌ریتیه‌وه؟

- بۆ خۆمان لێره، هه‌تا هه‌تایه‌ بازرگانی به‌ په‌سم و هونه‌ره‌که‌مانه‌وه‌ ده‌که‌ین و بۆ

خۆمان هه‌ر پاره‌ کۆده‌که‌ینه‌وه‌.. وا نییه‌؟

- ئه‌مه‌ تۆ خۆت دانی پێدا ده‌یت.

- تۆش بۆ خۆت تا هه‌تایه‌ بێ ئیش و بێ پاره‌ و بێ ماڵ و حال هه‌ر خۆت به

شیعه‌ره‌کانت و به‌ شه‌هاده‌ی دکتۆراکه‌ته‌وه‌ هه‌لبکێشه.

- به راست؟
 - به راست.
 بیتجان به غه مگینیبیه وه گوتی:
 - شازاد بگه رپیتته وه کوردستان و .. دارا سه ری خۆی به ره و سانتیاگو هه لگرتی..
 ئیتر پاریسمان لی چۆل دهمینیتته وه.
 نهریمان رووی کرده وه دارا:
 - هه به یه کجاری له وئ ده ژیت؟
 - هه به یه کجاری له وئ ده ژیم.
 - که واته ئیدی چیت نایه یته وه پاریس.
 - له وانیه.
 - چۆن؟
 - جار جار، به سه فه ر.
 له و کاته دا، دیسان بیده نگیبیه کی سه رسوپمین بالی به سه ر دانیشتنی سه ر
 میزه که ماندا کیشا. ته ماشه یه کی شازاد کرد، پاشان ته ماشه یه کی کاتر میتری قه د
 دیواری چیشته خانه که م کرد و هه لسه مه وه گوتم:
 - دره نگه.
 شه مه نده فه ره که م سه عاتیکی تر به رتی ده که وت.
- 3
- کاتی خه ریک بووم چیشته خانه که ی مؤنماخت به جی به یلیم و بجمه ویستگه ی
 شه مه نده فه ر، نهریمان و بیتجان و شازاد له گه لم هه لسه انه وه، بیتجان وتی:
 - تا ویستگه ی شه مه نده فه ر له گه لت دین.
 سیامه ند و خه لیل له سه ر میزه که، له شوینی خویان نه بزوتن، سیامه ند دهستی
 ته و قه ی بو درت کر دم، وتی:
 - ده ی، دارا سه فه رتیکی خو ش.
 ئینجا خه لیل له ناکا و هه لسه یه وه، پیکه نی و با و ه شی بو کر ده وه:
 - دارا گیان، ببوره، من ناتوانم بیم به ریت بکه م، چا و ه رتی (کریستین) ده که م.
 پیتش ئه وه ی بگه ی نه ئیسه گه ی شه مه نده فه ر، له رتگادا بیتجان به ئا وازیکی
 غه مگینه وه ده یگوت:
 - دارا، که ده رۆی، به راستی شوینت له ناومان دیار ده بی. نامه مان لی مه بره!

- هه لبه تا! چونکه ئه و پۆرتیته بازرگانیبیه کی ته بو تووریسته کانی مؤنماختی
 ده که یته، له کوردستان به دوو دیناریش که س لیت ناکرتی!
 - ئه دی بوچی که ده لیم کوردستان گوندیکی سه ده کانی نا و ه راسته؛ لیم تووره ده بی؟
 له ولاتیکدا هونه ر نرخی نه بیته و جوانی قه دری نه گیریت. گو به و ولاته! توش له م
 پاریسه هه ر له برسان بکرووزیره وه و با هه ر به له دیه به خیتوت بکا .. هه ی شاعیری
 نه گبه ت!
 شازاد گوتی:
 - تو خو شت به له دیه که م به خیتوی نه کردووی، خه لیل. باش نیسه من بیه ره له
 چاره سه رتیک بو خو م ده که مه وه.
 - چاره سه ره که ت ئه وه یه که چا و ه رتی بکه یته حزبه کوردستانیبیه کان مفا و ه زاتیکی
 له گه ل رژییم بکه ن بو ئه وه ی توش بتوانیت به یه کجاری بگه رپیتته وه سلیمانی. هه ر بۆیه ش
 ئه م قسانه ده که یته و ئیمه ت له لا بو ته بازرگان و «هونه رمه ندی ساخته»!
 نهریمان گوتی:
 - به سه یه تی، خه لیل!
 خه لیل هیتور نه ده بو وه:
 - ئاخه ر، پیم ده لتی که هونه ره که ی من له کوردستان به دوو دیناریش که س نایکرتی!
 ئه و بو خو شی، ئه و شه هاده ی دکتوزرایه ی وه ری گرتوه، خه لکی ئیره به دوو فه رنه کی
 سووتا و لیتی ناکرن.
 شازاد یه ک قسه ی دیکه ی کرد و ئیتر بیده نگ بوو:
 - خه لکی وه ک ئیه، تازه له پاریس راهاتوون؛ کیلۆمه تریک له پاریس
 دوور بکه ونه وه، ده مر ن.
 بیده نگیه کیی له ناکا و بالی به سه ر میزه که دا کیشا. پاشان، بیتجان له سه ره خو
 بیده نگیبیه که ی شکاند؛ رووی له من کرد و به هیمنبیه وه وتی:
 - که ی ده گه رپیتته وه، دارا؟
 وتم: «ناگه رپیمه وه».
 نهریمان به حه په سا ویه وه، به لام به هیمنی، یه کسه ر سه ری به رز کرده وه:
 - هه ر به یه کجاری؟
 - به یه کجاری.
 - ئی بو؟
 - ده چم له وئ ده ژیم.

بیجان به سهرسورمانهوه، فیتیه کی دریتی لئ دا.

نهریمان رووی له شه مه نده فهره کان بوو، ته ماشای دووری ده کرد، وتی:

- دارا گیان، و ایزانم شه مه نده فهره کت هات.

- سه فهرتیکی خوش.

4

- به خوا من ده زانم: له ده دست مشکه کانی ناو ماله کت هم پاريسه خوشه به جی دیتلی!

له توولوز، له ناو حه مامی هوتیله که، له ژیر دووش، به دهم خوشتته وه بیرم له م قسه یه ی خه لیل ده کرده وه و له بهر خۆمه وه پئ ده که نیم.

- ئی باشه بۆ کوئی ده چی؟

- پیتم وتی، وتم: بۆ ئیسپانیا.

- بۆ کام شار؟

منیش وهک ئه وهی وهلامی مه ته لیتیکی لئ بشارمه وه، سه یرتکم کرد و وهلام نه دایه وه. و ایزانم نهریمان بوو، وتی:

- راست دهکا، دارا! پاريس، به پیچه وانه وه، ئه م وه ختانه ی هاوینان خوشه.

سیامه ند سیری ده خوارد، وتی:

- پیاو هاوینان دوو رۆژ مؤمخا خت به جی بهیلتی، به لای که مه وه دوو هه زار فهره نکي له قیس ده چی.

«دختور نووری» دهستی بۆ په رداخی شه رابه که ی درتیز کرد، وتی:

- بیزاریه، جانم!

ئینجا شازاد، که نه شه یه کی نهرم غه مگینییی چاوه کانی ده دره وشانده وه، رووی کرده نهریمان:

- ئیمه هه همیشه هه ز ده که یه سه فهر بکه یه، هه همیشه هه ز ده که یه ئه و شویتنه ی تییدا یه به جیتی بهیلتی...

سیامه ند به تانوته وه وتی:

- گه نجین...

شازاد به هه مان نه شه ی مه ستیه وه، وتی:

- نه خیر، چونکه واده زانین ئه گه ر ئه و شویتنه به جی بهیلتی، ئه و ئیتر له شویتنی

دووه ئاسوده ده یه و چیتر ههستی بی ولاتی و ئاواره ییمان نامینئ.

شازاد رووی خسته سه ر من. سه یری چاوه کانییم کرد، وتم:

- راست ده که ی.

خه لیل هه لیدا یی وتی:

- ده وه لاهی، کوری کوریشمان چیتر ولات نابینیتته وه. هه تا ماوین هه همیشه هه ر له دووره ولاتی و ئاواره ییدا ژیان به سه ر ده یه یه.

دختور نووری وتی:

- کورد هه همیشه ئاواره یه! هه همیشه ئاواره بووه، هه ر به ئاواره ییش ده مینیتته وه.

خه لیل گوتی:

- کورینه، به خوا، نووری دختوره و ده یزانی.. راست دهکا!

به هه جت وهلی له سوچی میتزه که وه، دهنگی هه لیری:

- ئی باو کم ئاخ، ئیتر له پاريسه وه به ره و کوئی؟

به م قسه یه ی به هه جت وهلی زۆر سه غلته بووم، چونکه به کسه ر ئه و قسه یه م بیر هاته وه که شازاد بۆی گیتیرومه وه: به هه جت وهلی چه ند رۆژتیک له مه به ر، هه ر له باره ی ئه و سه فهره ی منه وه، له ناو جه ماعه تدا، گوتیوی:

- لئی گه رین جانم! منداله، تا کو ئیستاش هه ر غه ریبی دایکی دهکا.

هه روه ها گوتیوی:

- ئه گه ر ناوی خوشکیکی یان ناوی گه ره که که ی بین، سه عاتیک ده گرین.

جه ماعه تیش ئیتر دابوویانه قاقای پیکه نین.

به هه جت وهلی و ایزانم ته مه ن سی و نو ساله. حه قده سالی ره به قه له پاريس ده ئی، دکتورایه کی له باره ی «ئاینی مه سیحیه ت له کوردستاندا» وه رگرتوه، جار جار ده هاته ناومانه وه و خۆی هه لده کی شسا، ده یگوت: «دوو سه د لاپه رهم به س له سه ر مه سیحیه کانی کۆیه نو سیوه» به لام به چی ده چی؟ هه همیشه که باس دپته سه ر باسی کوردستان، به بیژیکه وه ده لئ:

- من ناگه رپتمه وه، هه رگیز ناگه رپتمه وه.

شه ویتکیان که دیسان هه موومان پیکه وه له ده وری میتزیک دانیشتیوین و چه ند که سیکي فهره نسیمان له گه لدا بوو، له گه رمه ی ده مه قالی و گفتوگۆ کردندا له باره ی «دوواکه و تووی خه لکی خۆمان و پیتشکه وتنی ژبانی ئه و رووپیه کان» به هه جت وهلی به به کتیک له میوانه فهره نسویه کانی گوت:

- ئیمه پیترولمان هه یه، ئیوه ش عه قل، ئه مه یه جیا و ایزان.

ئینجا له کوتایی قسه کانیسی، پرووی کرده من و به قیزکردنه و به کوه وتی:
 - ولات، ولات! ولات دۆزه خیکه، چلپاویکه؛ به راستی: زه کاویکی گه ورده به
 خۆی! بۆ کوئی بگه ریتنه وه؟

من بهم قسه یه به هجهت زۆر جار پس بووم، وتم:
 - من ته نانهت غه ربیبی زبلخانه کانیسی ده کم، غه ربیبی ته نانهت سهر گوفهک و
 چلپاوه کانیس.

ئه میش له وه لامدا گوتی:
 - تۆ پیاویکی خه پالیت. له ناو وه همدا ده ژیت.

وتم: بۆچی؟
 وتی: «ئهمه تۆ غه ربیبی ده کهیت و بیری لی ده که بته وه: کوردستان نبیه».

- ئه دی چیه؟
 - وه همی کوردستانه، خه پاللی کوردستانه!

منیش تووره بووم، گه یشته تینم، پیم وت:
 - ئهمه تۆش بیری لی ده که بته وه: ئه وروپا نبیه..

- ئه دی چیه؟
 - پیگال و پارتووس و ناولنگی ئافره ته سۆزانییه کانته.

ئیتتر ئه وشه وه له سهر ئه م قسه یه له به کتری زویر بووین، له و شه وه به ولاوه هه رگیز
 به کتر نادوینین. ئه و شه وه ش، کاتج وتی «ئاخر باوکم، له پاریس به ره کوئی؟»، دیسان
 وه لامیم نه دایه وه، به لام له ناو خۆمدا هه ستم ده کرد رقیکی تیکه له به هه سستی بیژکردنه وه
 له ناخمداد هه یووژاندم. نازانم بۆچی له و ده مه دا، ژبانی رۆژانه ی به هجه تم هاته وه
 به رچاو، له دللی خۆمدا گوتم: (فهرموو، ئه م هه موو قسه گه ورا نه ده کا، که چی ئه مه تا،
 لیره - له ئه وروپا - ئه مه ژبانییه تی: هه ر ئیستا دوا ی نیو سه عات یا سه عاتیکی تر،
 پاش ئه وه ی بوتلی شه رابه سووره که ی به رده م خۆی ته و او ده کا، قه ره ویتنه که ی به
 که میتک و یقاره وه به ک دوو جار ان دینتی و ده با و هه لده ستیته وه، جانتا که ی ده خاته ژتیر
 باخه لیه وه، دیسانه وه، وه ک سه دان نیوه شه وی تر، زه رده خه نه به کی درۆژنانه ی
 خۆشحالی ده کات و روو له هه موو براده رانی سه رمیته که ده کات و ده لئج: «ده ی
 جه ماعه ت، شه وتان شاد. له وانه یه تا سه به ی شه و. جارئ به ده عا»، ئنجا له
 چیشته خانه که ده جیته ده ره وه و له سه ر شوسته که سواری ئوتوومبیله فۆکس فارگۆنه که ی
 خۆی ده بیته و ده روا به ره و هۆتیله که ی، ئه و هۆتیله ی که نیوه شه ویتک له سه عات به کی
 شه وه وه تا سه عات هه شت و نیوی به یانی کاری تیا ده کا، دوا ی ئه وه ش که ئیتتر
 به ره به یان کاری ته و او ده بچ، هه لته ک هه لته ک به ره و ماله وه ده که رتته وه به ره و ژوو ره

بچکۆلانه پرژ و بلاوه که ی - له هه وته مین قاتی ئاپارتمانیکی کۆن له «ژاقیل»، بۆ
 ئه وه ی له ماله وه تا ده وروبه ری کاتژمیر چوار و پینجی ئیواره به خه ویت و ئیواره ش ئیتتر
 «به تاییه تی ئیوارانی شه مه و یه کشه مه»، به ته نیا، به ره و شه قامه ره نگا و ره نگه که ی
 «سانت دونیس» ده که ویتته ری، له وئ، به ده م پیاسه وه، به درتژیلی کۆلان و شه قامه
 درتژه ره نگا و ره نگه که ی سانت دونیس، چاو به یه که یه که ی ئافره ته سۆزانییه نیوه
 رووته کانداد هه گبیرئ، به لکو ئافره تیکی چاو و برۆ ره شی خرینی «رۆژهه لاتیبانه ی» به
 هه رزان ده ست بکه ویت و چه ند سه عاتیکی خۆشی له گه ل به سه ر بیات، شه و
 دره نگانیس، ئیتتر ره تاو، داهیتزراو، دیسانه وه خۆی ده که یه نیته وه هه مان ئه م
 چیشته خانه یه ی ئیره بۆ ئه وه ی دیسان به ده م شه راب خوارنده وه، به ده م خواردنی دۆلمه یا
 ساواری کورده وارییه وه، له گه ل براده ره کورده کانی، «دابنیسن و تیر قسه ی خۆش بکه ن
 و شه ویتکی کوردی خۆش به سه ر بیهن». ئه وه به، ئه م زه لامه، هه موو ژبانی خۆی،
 هه میشه به م شتیه به سه ر ده بات.

دختۆر نووری له ناکا و پرووی پرسپاری لی کردم:

- باشه، دارا، ئیسپانیا بۆ تۆ قیزه ی ناوئ؟

له ناو قۆزاغه ی بیده نگه ی و ئه ندیشه ی خۆمدا راجله کیم، وتم:

- پرسپومه، نایه وئ.

نه ریمان زه رده خه نه به کی له ژتیر سمیله کانییه وه کرد، ده م و ده ست سه یریکی کردم و
 پیکه نی، وتی:

- بۆ دارا، ته نیا «ئیتالیا» قیزه ی ده وئ.

هه رکه نه ریمان وای وت، سیامه ند و خه لیل و شازاد یه که سه له ف ده ستیان کرده قاقای
 پیکه نین. دختۆر نووری و به هجه ت وه لی پئی نه ده که نین. دیار بوو ئه وان ئاگاداری
 چیرۆکه کم نه بوون، جارئ نه یان بیستتووه. منیش ئیتتر، بی ئه وه ی به م پیکه نییه
 سوعه تاوییه یان ته ریق بیمه وه، ده م و ده ست ئه و یادگار شه یرنه ی که ئه وان قاقا پیتی
 پئی ده که نین، وه ک ئه لبوومیکی ره نگینی بۆندار، یه که یه که ی لاپه ره جوانه کانی، له به ر
 چاومدا هه لده درانه وه. زه رده خه نه به کی ئارامیبه خشی پر له تاسووقی، له ناو
 براده رکامدا، خسته سه ر لیتو کانه وه. من خۆم روودا وه که م بۆیان گتیرابووه:

هاوینی پار بوو، چوو بوومه ئیسپانیا. له ئیسپانیا، دوا ی به سه بردنی دووه هه فته ی
 خۆش له به رشه لۆنه، خه ربیک بووم ده که رامه وه پاریس. شه مه نده فه ره که م پیش ئه وه ی
 بگاته سه ر سنووری فه ره نسا، له یه کتیک له شارۆچکه کانی سه رسنووری دیوی
 ئیسپانیا، له portbou، رای گرت. من له ناو شه مه نده فه ره که دانیشته بووم و
 جگه ره م ده کیشا. کچتیک، له گه ل ژنیکه ی پیر که دیار بوو له ویسته گه ی ئه و شاره
 ئیسپانییه وه سه ره که وتبوونه ناو شه مه نده فه ره که، هاته ناو هه مان فارگۆنه که ی منه وه و

ده‌کردم، وه‌ک نه‌وه‌ی بیسه‌وی بۆ دوو‌ایین جار به‌شیتیک له‌ رۆحم، چلێتیک له‌ بوونم به‌ نییگی خۆی ده‌سکهنه‌ بکات و له‌ گه‌ڵ خۆی بیا.

من ده‌بوایه‌ هه‌لته‌ستمه‌وه، ده‌بوایه‌ له‌ناو هه‌مان شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ی خۆم بچینه‌وه‌ و چاره‌ی بکه‌م بۆ نه‌وه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ پێنج ده‌قیقه‌ی تر به‌رێ بکه‌وتینه‌وه‌: هه‌وت سه‌عاتی دیکه‌ ده‌گه‌یشتمه‌وه‌ ماله‌وه، له‌ پاریس. به‌لام که‌ ببنیم نه‌وان رۆیشتن، ئیتر منیش یه‌کسه‌ر به‌په‌له‌ خۆم کۆکرده‌وه‌ و جانتاکه‌م گرت‌ده‌ست، به‌دوای نه‌واندا دابه‌زیم.

مانگه‌شه‌ویکی خۆش بوو. کزه‌بایه‌کی فیتکی ده‌هات. له‌سه‌ر شوسته‌که‌دا، من له‌ دوو‌وه‌ و نه‌وان له‌ پێشه‌وه، ژن و پیاویک و چه‌ند مندالێک که‌وتیونه‌ نیوانمانه‌وه، له‌ریزی پێشه‌وه‌ی هه‌مووشماندا، هه‌شاماتیکی زۆر له‌ خه‌لک، له‌ناو ته‌م و تاریکایی سه‌ر شوسته‌که‌دا ریزه‌یان به‌ستبوو که‌ به‌ رێژه‌که‌دا بگه‌نه‌ به‌رده‌م پۆلیسه‌کانی به‌رده‌رگا، بۆ نه‌وه‌ی په‌ساپۆرت‌ه‌کانیان پێشان بده‌ن و بتوانن بچه‌ ناو خاکی فه‌ره‌نساوه، یانیش له‌وێهه‌ به‌یه‌که‌یان به‌ره‌ و ولاتێک، به‌ره‌ مه‌نزله‌گایه‌کی دیکه‌ سه‌فه‌ر بکا.

من تا نه‌وکاته‌ی له‌ پێشاندا نیی پهبه‌سه‌رته‌که‌م به‌ پۆلیسی سه‌ر سنوور بوومه‌وه، هه‌ر خه‌می نه‌وه‌م بوو که‌ هێنده‌ لێیان دوور نه‌که‌ومه‌وه. که‌ گه‌یشتمه‌ ناو سالۆنه‌که‌ش، ئیتر خه‌لک هه‌ر بابا بوو رایان ده‌کرد به‌ره‌ شوینی پاره‌ گۆزینه‌وه، به‌ره‌ پرسگا، به‌ره‌ حانوت، یانیش زۆر به‌ په‌له‌تر داده‌به‌زینه‌ خواره‌وه‌ و ده‌چوون هێلی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ی خۆیان بدۆزنه‌وه.

من چاو‌م هه‌ر به‌ لای نه‌وانه‌وه‌ بوو. له‌ناکاو دیتیم هه‌ردووکیان پێکه‌وه‌ دابه‌زینه‌ خواره‌وه، بۆ ژێر زه‌مینه‌که‌. ئیتر منیش به‌دوایانه‌وه‌ دابه‌زیم. له‌ژێر زه‌مینه‌که‌دا توانیم به‌په‌له‌ خۆم بگه‌یه‌مه‌ لای هه‌مان پێپیلکه‌که‌ی نه‌وان و، سه‌رکه‌وتیم.

نه‌وان له‌سه‌ر شوسته‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌دا، له‌ناو ته‌م و تاریکایی نیوه‌شه‌وه‌دا، وه‌ک ده‌یان خه‌لکی تر - که‌ هه‌ر بابا بوو رایان ده‌کرد و خۆیان ده‌گه‌یاند هه‌مان شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ - چاویا ده‌گێرا و به‌ په‌له‌په‌رزی که‌وتبوون. له‌ناکامدا، به‌سه‌ر پێپیلکه‌که‌ی یه‌کتیک له‌ فارگۆنه‌کانی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ که‌وتن. خۆیان کرده‌ ژووره‌وه.

منیش له‌ نزیک ده‌رگای فارگۆنه‌که‌ی ته‌نشته‌ نه‌وان، هه‌ر له‌سه‌ر شوسته‌ راهه‌ستابوم. سه‌رم به‌رزکرده‌وه، رووم کرده‌ گه‌نجیکی مووزه‌ردی سه‌روقت‌ بژ، که‌ سه‌ری خۆی له‌ په‌نجه‌ره‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌وه‌ ده‌ره‌ینابوو و هه‌وای پاک‌ی نیوه‌ شه‌وی هه‌لده‌مژێ. به‌په‌له‌ به‌ زمانی فه‌ره‌نسی لێم پرسێ:

- نه‌و شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌ به‌ره‌ کوێ ده‌روا؟

باش تێم نه‌گه‌یشت، به‌لام به‌ ده‌نگیکی به‌رز، به‌په‌له‌ وه‌لامی دامه‌وه:

-میلانو، میلانو.

که‌ نه‌مه‌ی وت، من گه‌یشتبوومه‌ سه‌رسییه‌م چینی پێپیلکه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌،

سه‌رکه‌وتیم.

دوای نه‌وه، به‌ رێژه‌ی ناو شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌وه‌ خۆم گه‌یاند هه‌مان فارگۆنه‌که‌ی نه‌وانه‌وه. له‌ناو فارگۆنه‌که‌ی نه‌واندا، ته‌ماشام کرد دیتیم: هه‌ردووکیان، له‌وبه‌ری فارگۆنه‌که‌دا، له‌ناو رێژه‌که‌دا، خه‌ریک بوون جانتا و که‌لوپه‌له‌کانیان ده‌خسته‌ ژووره‌که‌یانه‌وه. ئیتر به‌یه‌که‌جاری دلم ناوی خواره‌وه‌ و سیچه‌م گرت. شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ که‌وته‌ جووله‌ جوول، خه‌ریک بوو به‌رێ ده‌که‌وت. له‌ دلی خۆمدا گوتم: «ته‌واو ئیتر، ده‌چه‌ میلانو»، «ناچمه‌وه‌ پاریس».

زۆر زحمه‌ت بوو بتوانم به‌ناو رێژه‌ی فارگۆنه‌که‌دا تێپه‌ر بچم، چونکه‌ رێژه‌که‌ پهبو له‌ خه‌لک. ناو‌رم بۆ لای هه‌ر ژووریکیش ده‌دابه‌وه، خه‌لکیان تیا‌بوو، په‌رده‌کانیان دادابه‌وه‌وه‌ و گه‌لێه‌کانیان کۆژاندبۆوه. ته‌ماشام کرد: «که‌چه‌که‌»، له‌ به‌رده‌رگای ژووره‌که‌ی خۆیاندا راهه‌ستابوو، له‌ دووره‌وه، به‌په‌له، به‌لام زۆر به‌ شاگه‌شکه‌یی و دلخۆشیه‌وه، ده‌ستی راستی به‌رز کرده‌وه: یه‌ک دوو جارن به‌دلخۆشی و پێکه‌نینه‌وه‌ ده‌ستی راهه‌شاند و چووه‌ ژووره‌وه.

به‌م ناخه‌ری نه‌و، خه‌ریک بوو له‌ خۆشیان بال‌ بگرم. هه‌تا بلتی گه‌شامه‌وه. «به‌لام» به‌ خۆم گوت «باشه، من بلیتی به‌ره‌ ئیتالیام نه‌په‌یه‌!»، «په‌ساپۆرت‌ه‌که‌شم، په‌ساپۆرتی په‌ناهه‌ندانی نه‌رویجیه‌ی و له‌ فه‌ره‌نسا ده‌ژیم، بۆ ئیتالیا قه‌یزه‌ی ده‌وی»، «چی بکه‌م؟». له‌م بیرکردنه‌وه‌یه‌دا بووم، له‌سه‌ری فارگۆنه‌که‌وه‌ شه‌قیه‌ی پۆلیسیکم بینی. داچله‌که‌م. یه‌کسه‌ر رووم وه‌رگێرا، به‌ره‌ دوو‌وه‌ گه‌رامه‌وه. چووم له‌ دالانه‌که‌ی به‌رده‌م ئاوده‌ستخانه‌که‌ راهه‌ستام. بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه، که‌ بۆ ماوه‌یه‌کی کورت، تا نه‌وکاته‌ی پۆلیسی سنوور» له‌ داواکردنی په‌ساپۆرت ته‌واو ده‌بن، بچم خۆم له‌ناو ئاوده‌ستخانه‌که‌ بشارمه‌وه.

دلم به‌ ته‌په‌ ته‌پ که‌وتبوو. له‌وکاته‌دا یه‌کسه‌ر مه‌وجود و نه‌سه‌دم بیر هاته‌وه، که‌ وه‌ختی خۆی، له‌ نامه‌یه‌کیاندا بۆیان نووسیووم، گوایه‌ کاتێ ویستویانه‌ له‌ ئه‌لمانیاوه‌ خۆیان بگه‌یه‌ننه‌ هۆلنده، هه‌یچ په‌ساپۆرتیک، هه‌یچ ره‌گه‌زنامه‌ و هه‌یچ ناسنامه‌یه‌کیان پێ نه‌بوو که‌ نیشان بدا سه‌ر به‌ ولاتێک یان ده‌وله‌تێکی ئه‌م زه‌مینه‌ن، ئیتر له‌ناو شه‌مه‌نده‌فه‌راند، له‌ناو پاپۆراند، هه‌میشه‌ خۆیان «له‌ناو ئاوده‌ستخانه‌دا» شارده‌ته‌وه، تا گه‌یشتوونه‌ته‌ ئه‌مستردام و له‌وێ داوای مافی په‌ناهه‌ندیان کردووه.

ده‌ستم نایه‌ سه‌ر ده‌ستووی ئاوده‌ستخانه‌که‌، ده‌مویست ده‌رگا که‌ بکه‌مه‌وه‌ و بچمه‌ ژووره‌وه، ببنیم پۆلیسیک له‌ ئاوده‌ستخانه‌که‌ هاته‌ ده‌ره‌وه، بێ یه‌ک و دوو، یه‌کسه‌ر داوای په‌ساپۆرتی لێ کردم.

له‌وه‌ به‌دووا، هه‌ستم کرد که‌ تازه‌ ئیتر بیه‌وه‌یه‌! سه‌عاتیکی ره‌به‌ق له‌ناو شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌دا، له‌ ژووری حه‌زکراواندا، له‌سه‌ر کورسییه‌کی قه‌دیقه‌ی شین، له‌

ناو باخچه که، له ژیر تیشکی سهوزی عه له ترکیکی بهرز دانیشتبوو، کتیبیکی دهویندهوه.

زوو بۆرد و ستانده کهم لیک نان، که لویه له کانی دیکه شم کۆکردنه وه و له شیوهی جهنتایه کی پری درتکۆلانه - که له بالینگانی دهروژه که ریکی نه وروویی دهچوو - له ژیر درهخته که دا دامنان. هیشتا مامبوو بگه مه لای ئافره ته عه یهنگ له چاوه که، ته ماشایه کی کردم و سهری لار کردهوه، رووانییه شوینی ته خته ره سم و ستانده کهم. به سه رسامبییه کی گله بیباری دۆستانه وه، وتی:

- ده بینم داتخت؟

خۆم گه یانده سهر کورسیه که، ره تاو، وهک نه وهی له شه ریکی سهخت گه رابیتمه وه، له ته نیشتییه وه، پال که وتم. ئافره ته عه یهنگ له چاوه که پشتی له کورسیه که کردهوه، وتی:

- من ته نیا بۆ ساته وهختیک پشویه کم دا. ده میک بوو به پتیه وه ستا بووم.

به شیوازیکی که بتوانم هیلاکی و ماندوویی خۆم پیشان بدهم، ههروهها به زه رده خه نه یه کی دۆستانه ی داوای لیبورن کردنه وه، پیم وت:

- ئیستا تابلایی ماندووم. دلنیا م گه ره رسمیشم بکردیتایه، نه مده توانی جوانیت بهو شیوهی هه یه بگوازمه وه..

عه یهنگه که ی له چاوه کرد:

- قه یناکه.

ئنجا وتی:

- مه بهستی من، زیاتر شیوازه کهت بوو، شیوازی نیگار کیشانت.

کتیبه که ی خسته ناو جهنتا که به وه و له نا کاو، وتی:

- له وه دهچی ئەم شیوازه ی ئیستات، له تابلۆکانیشتدا به کار بهیتی؟

وتم: «به لئ. بهم شیوازه راهاتووم و زۆر حهزی لئ ده کهم».

وتی:

- هه رکه به کهم جار پۆرتیتی کوره گه نه که تم بینی، شیوازه کهت چوه دل مه وه و شتیکی هات به خه یالما. بیرم بۆ شتیکی چوو.

- چی؟

که میک راما. دیار بوو دهیوست سوراغی شتیکی لئ بکا، دوو دل بوو. وتی:

- تۆ خه لکی تولووز نیت.

وتم: «نه».

ته ماشای قه له مه که ی ده ستیم ده کرد، وهک نه وهی خۆی ئاماده بکات هه قه یه یقینیکی رۆژنامه نووسیم له گه ل ساز بکات، وتم:

- من کوردی عیراقم، له پاریس ده ژیم. ره سم ده کهم و کاری هونه ریی دیکه ش ده کهم.

- نهخش و نیگاری ناو کتیبان.. کارت تیدا کردوون؟

هه ندیک بیباک وتم:

- نه مکردۆته پیشه یه ک، به لام چند جار یک بۆ هاوړی نووسه ره کانی خۆم کردوون.

هه ردو دهستی خسته سهر جهنتا که ی سهر چۆکی:

- من سیناریۆ و رۆمان ده نووسم.

- به لئ.

- پتووستیم به هه ندی وینه و نیگاری جوان هه یه، ده مه وی له گه ل نه و رۆمانه ی خه ریکه ئیستا چاپی ده کهم بلاویان بکه مه وه.

من ده موده ست لای خۆمه وه پروژه کهم به گه ن کرد. له دلی خۆمدا وتم «ته گه ره ته نیا پاژه وینه ی بۆ بکه م، نه وا به لای که مه وه، له دوو هه زار فره نک که مترم ناداتی». وتم:

- چند وینه ت ده وی؟

بیریکی کرده وه:

- ده دوواژه یه ک.

گورج هه لسه مه وه سه ری، زه رده خه نه یه کم بۆی کرد، وتم: «باش».

له چیشته خانه یه کی نزیک مه یدانئ ئیسکیغۆل، به رامبه ر یه کتر، تازه له خواردن ببوینه وه. نه و ریکاردیک، منیش په نه شه یه کم له به رده م بوو.

ئۆریانا ئیرنۆ، ئاسووده یی له سه ر لیو، بیده نگ، ته ماشای رتیه ره کانی ده ره وه ی ده کرد، منیش به دزه نیگاوه ته ماشای چه ماوه یی شان و مل و گه رده نیم ده کرد که پاشماوه ی جوانییه کی کۆن و ماندوویان پتیه دیار بوو.

ئۆریانا، وهک له سه ر به رگی کتیبیکی بلاو کراوه ی خۆیدا- که له کاتی نانخواردن پیشانی دام - نووسیه یه تی که پاژه سه له گه ل «کۆمه له ی خاچی سوور» له شاری تولووز کار ده کات و تا ئیستا دوو سیناریۆ و سی رۆمانی بلاو کردۆته وه، له گه ل ده یان راپۆرتی ته له فزیۆنی له باره ی جهنگ. من، به راستی، که بیرم لئ ده کرده وه، به لامه وه شتیکی گه لیک سه ر نه جراکیش بوو که نه و ئافره ته له ماوه ی نه و پاژه سه له دا توانی بیته ی نه و هه موو ولاتانه ی نه فریقای باشوور و ئاسیا و ئه مریکای لاتین بگه ریت و نه و هه موو رووداوه سهیره جۆراو جۆره سامناکانه ببینیت و بیسه وی به رۆمان و سیناریۆ

بیاننوسیتته‌وه!

ناخۆ له ئاکامی بینینی ئەو هه‌موو خه‌لک و ئەزمونه هه‌ژهندانه‌ی له‌و ولاتانه‌دا بینیسو، ئیستا چۆن ده‌روایتته‌ ژبان؟ زۆر هه‌زم ده‌کرد لیتی تی بگه‌م و پرسیار لیتی بگه‌م:

- باشه‌ رۆمانه‌که‌ت باسی چی ده‌کا؟

ئیسیتیکی کرد و که‌میک راما. زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک نیشته‌ سه‌ر لیتی:

- هه‌ز ده‌که‌م بزانه‌م، تو رۆمان ده‌خوینیتته‌وه؟

من که‌ نه‌مه‌دووست درۆی له‌گه‌ل بگه‌م، وتم: «نه‌»؛ پاشان وتم:

- ئەوه‌نده‌ نا.

دیار بوو ئەزمونی نووسینی زۆر بوو، وتی:

- ده‌زانی؛ رۆمان وه‌ک نیگارکێشان نییه‌.. رۆمان ناتوانی باس ته‌نیا له‌ یه‌ک باهه‌ت بکا.

به‌ وردی گوتم لیتی راگرتبوو.

- تو پرسیارم لیتی ده‌که‌ی: رۆمانه‌که‌م باسی چی ده‌کا؟ رۆمان هه‌میشه‌ له‌ جیهانیکی سه‌رتاپایی ده‌دو، له‌ هه‌موو دنیا و ژبان و له‌ هه‌موو شته‌کان ده‌دو، له‌ یه‌ک کاتدا، رووانییکی هه‌مووانی بو هه‌موو ژبان و دنیای ئەمرۆ پیکرا پیشچاو ده‌خات. رۆمان، که‌واته‌ له‌ هه‌یج باهه‌تیکی دیاریکراو نادو، به‌لکو روانییکه‌.

وتم: مه‌به‌ستت له‌ رووانین چیه‌؟

- چۆنیه‌تی سه‌یرکردنه‌ ژبان. به‌کورتی.

که‌میک بیرم کرده‌وه، وتم:

- که‌واته، ئەمه‌ له‌ رۆماننوسیتکه‌وه بو رۆماننوسیتکی دیکه‌ ده‌گۆرئ.

وتی: به‌لئی، هه‌ر رۆماننوسیتک رووانگه‌ی تاییه‌تی خۆی هه‌یه‌ بو سه‌یرکردنه‌ ژبان.

نه‌ختی راما. ئینجا ده‌ستی بو عه‌ینه‌گی سه‌ر مێزه‌که‌ی درێژ کرد و به‌ نه‌غمه‌یه‌کی نازاراوییه‌وه وتی:

- به‌لام واتنی ده‌گه‌م ئەمرۆ که‌م رۆماننوس هه‌ن، که‌م تا زۆر هه‌ست به‌ له‌ناوچوونی مرۆف و به‌ها مرۆفایه‌تیه‌کانی ژبانی ئەمرۆمان نه‌که‌ن.

- چۆن؟

- ئەمرۆ ته‌نانه‌ت ساته‌ هه‌ره‌ ئاسووده‌ و پر خۆشییه‌کانیش، لای هه‌ر که‌سیتکی ئەمرۆ، لای هه‌موو خه‌زانیکی، له‌ هه‌موو ولاتیکیدا ته‌مه‌نیان له‌ چهند رۆژیک، له‌ چهند هه‌فته‌یه‌ک، یا ئەوپه‌ری له‌ چهند مانگیکی، تو بلتی له‌ سالیکی زیاتر تیبه‌ر ناکا.

هه‌ستم ده‌کرد له‌ کانگای سووتاری خۆمه‌وه قسه‌ ده‌کا. درێژدی به‌ قسه‌کانی دا:

- ئەم خاسیه‌ته‌ سامناکه‌ی کۆمه‌لگه‌ی ئەمرۆی مرۆفایه‌تی بوته‌ سه‌روشتیک. هه‌ر بو‌یه‌ش مرۆفی ئەمرۆ هه‌زه‌ده‌کا هه‌تا پیتی ده‌کری باوه‌ش به‌ زۆرتین ژباندا بکات و زیاترین چێژ له‌ ئەمرۆدا ببین.

- به‌لئی. به‌ بۆچوونی منیش: فه‌لسه‌فه‌ی ئاسووده‌یی و به‌خته‌وه‌ری چیرۆکیکی بوو.. ته‌واو. به‌سه‌رچوو.

من له‌و ده‌مه‌دا بیرم له‌ ژبانی خه‌زانداریی خۆی ده‌کرده‌وه. ماوه‌یه‌ک پێشتر بوی ده‌گه‌یترامه‌وه که‌ چۆن هه‌ر له‌ ته‌مه‌نی مندالییه‌وه له‌ باوه‌شی باوانی بی به‌ری کراوه. ئەو وه‌خته‌ی ته‌مه‌نی چوارسالان بووه، باوکی چۆته‌ شه‌ر و شه‌هید کراوه، ئیتر دواي ئەوه‌ش، دایکی به‌ره‌و ئەلمانیا، براکه‌ی به‌ره‌و ئامریکا، خوشکه‌کانیشی به‌خۆی و مێرد و منداله‌کانیانه‌وه، به‌ره‌و سوید، خۆیشی به‌ره‌و فه‌ره‌نسا په‌راگه‌نده‌ بوونه؛ له‌ فه‌ره‌نساخ چۆن ته‌نیا دواي سالیکی به‌سه‌ر رابوورینی شووکردنی به‌ دختۆریکی که‌مبۆدی، ده‌وله‌تی که‌مبۆدیا ئەو دختۆره‌ی مێرده‌که‌یان، له‌به‌ر ئەوه‌ی جارێکیان به‌ نه‌ینی سنووری بریوه و گه‌راوه‌ته‌وه‌ ولاته‌که‌ی خۆی بو ئەوه‌ی منداله‌ نه‌خۆش و ده‌رده‌اره‌ پێشمه‌رگه‌کانی که‌مبۆدیا تیمار بکات، گرتویانه‌ و گولله‌بارانیان کردووه.

ئۆربانا خه‌ریک بوو بلتی «نه‌خه‌ر..»؛ من قسه‌که‌یم بی بری، گوتم:

- ئینجا تو له‌ رۆمانه‌که‌تدا چ رووداویکی ده‌گه‌یتریتته‌وه، باسی چی ده‌که‌ی؟

- من له‌م رۆمانه‌مدا ده‌مه‌وئ باسی مردن بگه‌م.

- مردن؟

- له‌ناوچوونی ساته‌کان، په‌راگه‌نده‌ بوونی ئاسووده‌بییمان؛ فه‌لسه‌فه‌ی به‌سه‌ر چوونی ئیستامان. له‌مه‌ش گرنگتر: ئیمه‌ی مرۆف له‌ هه‌مبه‌ر ئەم واقیعه‌دا چی بکه‌ین؟ چۆن بژین، هه‌لوێستمان چی بی؟

ته‌ماشای یه‌کترمان ده‌کرد. ئەو درێژدی پین دا:

- ئەمرۆ مه‌ترسیی له‌ناوچوون هه‌موو به‌ستینیکی ژبان و شارستانیه‌تی گرتوته‌وه؛ مردن له‌ هه‌موو قوژنیکی دنیا دا هه‌ره‌شه‌ له‌ بوونی مرۆف ده‌کا.

وتم: رابوورینی ده‌قیقه‌یه‌ک، سیس هه‌لگه‌رانی گیایه‌ک.. ئەمانه‌ هه‌مووی مردن.

وتی: بو‌یه‌ ئیتر هه‌یج زنجیره‌ رووداویکی یه‌ک له‌ دواي یه‌ک له‌ رۆمانه‌دا نییه‌.

پاشان وتی:

- تو جارێ رۆمانه‌که‌ت نه‌خویندۆته‌وه، به‌لام من دلنیام، هه‌ر به‌ خویندنه‌وه‌ی یه‌که‌مین لاپه‌ره‌کانی، وینه‌ی زۆرت له‌ لا دروست ده‌بن.

ئینجا پیکه‌نی، وتی:

پیتکه نی، وتی:

- قه تیش سیچهن ناگرن.

وتم: هونهرمه ند ئه گهر ولاتتیکه هه بی، با.. سیچهن ده گری.

دریژه ی به پیتکه نینه که ی دا، وتی:

- ده که واته، قهت سیچهن ناگرن.

وتم: بو؟

وتی: چونکه ئه و ولاته ی هونهرمه ند ده یه وئ، ئه مرۆ له سه ر ئه م زه مینه دا سراوه ته وه، بوونی نیبه.

به غه مگینه کی قووله وه، وتم:

- راست ده که ی، به لام ئه دی «جوانی»! ئه دی «هونه ر»؟

وتی: مه به ست چیه؟

وتم: هونه ر ده توانی که ئه و ولاته ویران کراوه، ئه و ژیا نه به هه شتیبه له ده ستچوه، ته نانه ت جیهانی ئه مرۆش سه رله نوئ زنده و بکاته وه و بو هه میشه نه مری بکات!

بیری کرده وه، وتی:

- به داخه وه..

-چی؟

- ته نانه ت هونه ریش ناتوانی هیچ شتیکی زنده و رابگریت! ئه مه بیرکردنه وه به کی زۆر ئایدیالیستانه یه.

وتم: نه خیر. من دلّم ته نیا به هونه ر خو شه. ته نیا هونه ر ده توانی «جوانی» زیندوو رابگریت و به هیلتیه وه!

ئۆریانا زۆر به دلنیا ییه وه رژد بوو له سه ر بوچوونی خو ی:

- هونه ر ته نیا گه واهی دانیکه و ته واو.

- من پیتم وا نیبه؛ چونکه تو کاتی جوانیبه که له تابلۆیه کدا یان له شیعریکدا ده رده بریت، ئیتر ئه و جوانیبه تا هه تابه ده مینیتیه وه.

- ئه مه بینیتیکی زۆر رۆمانسیانیه.

- بوچی؟

- چونکه ئه مه وات لی ده کا ته نیا هونه رت خو ش بویت و ته نیا به هه وای ئایدیالیستانه ی ئه و جوانیبه هونه ریه وه بژیت. تو له م حاله ته دا پشت له جوانی

واقیع و ژیا ن ده که ی و روو ته نیا له جوانی هونه ری ده که ی!

- هه رچۆنیک بی، وایزانه تو «سه باره ت به وه ی نیگارکیشی» چه ز ده که ی زیاتر وینه ی جوانی و ئایدیاله کان بکیشی.. یا نا؟!

نازانه بوچی له وه ده دا، له ئاست ئه م پرسیا ره، هه ستم به سوگواریه که کرد، وتم:

- به لای منه وه «جوانی» تا قه ئامانجیکه.

پیتکه نی، وتی:

- «جوانی» یا «هونه ر»؟

وتم: جوانی ده توانی به یته ئه لته ر نا تیفیک! هونه رمه ند که جوانیبه که ده کاته هی خو ی، ئیتر ئه م جوانیبه ده بیته ولاتی. هه رچی مه رگه سات و ناشیرینیبه کی ژیا ن هه یه ته نانه ت هه سته بی ولاتی و ئاواره بییش، نایانه یلی، ره شیا ن ده کاته وه.

بیری کرده وه، وتی:

- گوئ بگره: جوانی شتیکه که هونه رمه ند هه رگیز ناتوانی بیکاته هی خو ی. ئه مه شتیکی تراژیدیبه.

-چی؟

- که هونه رمه ند ناتوانی هیچ جوانیبه که بکاته هی خو ی.

من له م قسه یه دا ها ورا ی بووم، گوتم:

- ته نیا ده توانی دروستی بکا!

- هه ر له م حاله ته شدا جوانی ده بیته هونه ر.

به ده م هه مان زه رده خه نه ی پیشوویه وه، پرسی:

- به راست، تو باسی ئه و سه فه ره ی خو ت بو کردم! بو کام شاری ئیسپانیا ده چی؟

- سانتیاگو.

- سانتیاگو دی کۆمپۆستیللا؟

- به لی!

دوای نه ختیکی بیرکردنه وه، وتی:

- له سه ر لیواری زه ربای ئه تله نتیکه! کۆنترین کاتیدرالی ئه و روو پای لیبه.

پیتکه نیم، وتم:

- جارێ نه مدیوه.

به کونجکۆلییه وه له چاوه کانم ورد بووه:

- من سه رنجم داوه، هونه رمه ند، زۆریه یان، چه ز له سه فه ر و سه رکیشی ده که ن.

منیش وتم: هه میشه له پیتا و ئه وه یه که بتوانن سیچهن یگرن و به سه سینه وه.

- ھەموو ھونەر مەندىكى پەسەن وا دەكات.

- نەخپەر ئەمە بىيىنى تۆيە. ئەم فەلسەفە يەش وات لى دەكا كەمتر ھەزىكە تامى ژيان بکە، كەمتر بايەخ بە ژيان و دنيا بدەيت. تۆ پىويستە ھەتا پىت دەكرى بژيت و زۆرتەر و زياتر تامى ژيان و شتەكانى دنيا بکەيت..

ئىنجا دياربوو دەويست كۆتايى بە قسەكانى خۆى بىيىنى، گوتى:

- ھەر ئەمەشە يەكيتىك لە جىياوازيبەكانى نىوان ئىيمەى رۆژئاوايى و ئىيوەى رۆژھەلاتى!

پىكەنيم، وتم:

- ئىيمەى رۆژھەلاتى چۆنن و ئىيوەى رۆژئاوايى چۆنن؟

گوتى: ئىيوەى رۆژھەلاتى دەژين تەنيا لە پىناو ئەوەى بژين بى ئەوەى ھىچ بىرىكەنەو.

- ئەدى ئىيوە؟

- ئىيمەى رۆژئاوايى بىردەكەينەو لە پىناو ئەوەى كە چۆن باشتەر و خۆشتەر بژين.

- واتە... چۆن؟

- ئىيوەى رۆژھەلاتى دەژين؛ ئىيمەى رۆژئاوايى بىردەكەينەو چۆن بژين.

من ھىشتا بىرم لە قسەكەى ئۆريانا دەكرەو، گوتى:

- ھەر بۆيەش لەناو ھونەردا دەبىيىن حالەتەكە بە پىچەوانەيە: لەناو ھونەردا، ئىيوەى رۆژھەلاتى بىردەكەنەو؛ ئىيمەى رۆژئاوايى دەژين.

گوتم: ھەزەكەم مەبەستى خۆتم باشتەر بۆ روون بکەيتەو:

ئۆريانا بە جەسارەتەو ھاتەو ھەوان، گوتى:

- لەناو ئەدەبىيات و ھونەردا: ئىيوە ھونەر و ئەدەبىياتى خۆتان پىردەكەن لە ھەست و نەست و سۆز و باوەر؛ ئىيمەش پىريان دەكەين لە ژيان.

گوتم: ئەمە واتاى چى دەگەينى؟

گوتى: ئەمە واتاى ئەو دەگەينى كە ئىيمەى رۆژئاوايى باشتەر و خۆشتەر دەژين، گەرمتەر باوەر بە ژياندا دەكەين.

من دەمويست پىيى بلىيم «لەوانەيە قسەكانى تۆ ھەموويان راست بن»:

- بەلام بە نىسبەت ھونەر مەندەو، من پىيم وايە سى چوار سالىك ژيان و بىيىنى يەك دوو شار و تاقە خۆشەويستىك بەس پىت بۆ ئەوەى ھونەر مەند ھونەرىكى رەسەنمان پى بىخىيەت.

ئۆريانا يەكسەر وەك ئەوەى لە قافدا گرتىيىتى، پىكەنى:

- دەبىنى؟ تۆ زياتر دلت بە ئايديال و ھونەرەو خۆشە وەك لەوەى بە واقىع و ژيانەو. تۆ لەناو ژياندا و بۆ ژيان ناژيت، ناشتەوئ تام و بۆى ژيان بکەيت؛ بەلكو دەتەوئ ھەموو واتاكان و ھەموو وزەى خۆت تەنيا لەو چوارچىویدەدا چىكەيتەو كە تۆ ناوى دەنييت «ھونەر». تۆ ترسنوكيت و لەدەست ژيان رادەكەى...

- رادەكەم بەرەو كوئى؟

- نازانم... ھونەر مەندى رۆژئاوايى ئەم ئەخلاقەى تۆى نىيە.

پاشان ئۆريانا لەناكو وتى:

- تۆ كىت لەوئ ھەيە؟

وتم: لە كوئى؟

- لە سانتياگو..

يەكسەر، بى بىر كەرنەو وتم:

- خوشكەكانم، خۆيان و مندالەكانيان، ھەرەھا باوكم و داىكم و براكانم...

- ھەر ھەموويان؟

- بەلى. ماوەى چەند مانگىكە پەنايان بىردۆتە بەر ئەوئ.

- كەواتە لە ئىسپانيا بوونەتە پەناھەندە و تۆ دەچىت سەريان لى دەدەى؟

- بەلى.

- دەبىنى: تۆ پىويستىت بە ژيان و ولاتىك ھەيە. پىويستىت بە مېھرەبانى و سۆزى مۆف ھەيە. پىويستىت بە چىزەرگرتن لە مېھرەبانى و جوانى و ناسوودەبوون ھەيە.. ئەگىنا بۆچى لە پارىسەو دەچى بۆ سانتياگو؟ ئايا نەدەكرا ئەو خۆشەويستى و جوانىيەى ئەوانت ھەر لە پارىس ھىنايەتە بەرچاوى خۆت، ھەر لە پارىس ھەموو ئەو شتانەت لە تابلۆيەكدا بەرجەستە بىكردايە و پىويستىت بەو نەبوايە بچىتە لايان؟ بىگومان ناكرى. ھەر ئەمەشە وات لى دەكا بچىتە سانتياگو.

زۆرسەيرە! من باش دەمزانى و ھەوالم پى گەيشتەبو: بەر لە شەش مانگ، داىك و باوك و دوو خوشكەكەم و برا بچكۆلەكەم لە ھەلەبجە، بۆمبارانە كىمىياويەكە تەفروتوناي كىردبوون؛ برا گەرەكەشم، خۆى و خىزان و مندالەكانى، لە شارى سدنى لە ئوستراليا پەناھەندەبوون و تەنيا بە نامە ھەوالى يەكترمان دەزانى، ھەرەھا گولتۆشى خوشكەگەرەكەم، خۆى و مېرد و مندالەكانى، تەناتە ھەر ناوئىشانىشم نەدەزانين: پىنچ سال دەبوو پەراگەندەى پاكستان بىوون و لەوئ دەژيان... كەچى، سەيرە، لەگەل ئەوەش، نازانم بۆچى، ئەو دەمە، لای ئەو ئافرەتە، لەبەر چ ھۆيەك بوو ئەو قسەيەم كىرد؟ ئايا لەبەر ئەو بوو كە «بۆخۆم» يان بۆ ئەو واپىشان بدم و

دیار بو، ئەو ماوێه هەردووکیان هەوالتی بۆردومانێ هەڵه‌بجەیان بیستبۆوه. ده‌نگوباسی منیشیان کەم تا زۆر لە پێگای سیامەند و نەرمیانەوه بیستبۆوه؛ دەیانزانی کە من تازە هەوالتی شەهیدبوونی دایک و باوک و زۆریە خێزانە کەمانم پێت گەیشتبوو. لە هەمان کاتیشدا، هەر هەفته‌یه‌ک دەبوو لە گەڵ کاترینای دۆستم لە پەکتیری جیا ببوینەوه. ئیتر ئەو ماوێه، توشی فیگاری و ناتۆمیدی و پەژارەیه‌کی کوشنده هاتبووم. خۆم لە ماله‌وه نابوو، بە شێوه‌یه‌کی شیتانە کەوتبوومه سەر نیگارکێشان؛ شەو و رۆژ بەردەوام هەر خەریکی رەنگرشتنی تابلۆ و دراندن و دەست پێکردنەوه‌یه‌کی تازە بووم.

ئەو پاش نیوهرۆیه، فیلیپ، بێدەنگ، لە ناوهراستی ژووره‌که‌مدا راوه‌ستابوو، بەحه‌په‌ساوییه‌وه تەماشای تابلۆ دراوه پارچه پارچه‌کراوه‌کانی دەوری خۆی دەکرد. بەتووریه‌یه‌کی هاوڕێیانەوه، دەنگی بەرزکرده‌وه:

– ئەگەر هەروا بڕوا، تۆ ئیتر بەدرێژایی ژبانت، هەرگیز ناتوانی تابلۆیه‌کی دیکە دروست بکە!

سیمۆنای دەزگیڕانی دانوشتایه‌وه، پارچه تابلۆ بۆیاغواوییه دراوه‌کانی هەڵدەگرته‌وه، هەلگیڕ و وەرگیڕی دەکردن؛ کۆنجکۆلانه دەبویست بزانی ناخۆچ شتیکی لەناو ئەو تابلۆ دراواندا هەشاردراوه.. ویستومه چی بلێم و نەمتوانیوه؟

سیمۆنای لەناکاوه‌ستایه‌وه، دیار بوو دەبویست وام لێ بکات پەژارە‌ی ئەو نسکۆ گەوره‌یه‌م بیڕیاته‌وه و دڵم بداتەوه، وتی:

– دارا، دەتەوێ نیگاری چی بکێشی؟

منیش، جگەرە بەدەسته‌وه، مژگی قوولم لە جگەرە‌که‌م دەدا، وەک شیت بەناو ژووره‌که‌مدا هەر دهاتم و ده‌چووم؛ راوه‌ستام، گوتم:

– جوانی!

گوتم لێ بوو، سیمۆنای گوتم:

– جوانییی چی؟

«نازانم». «جوانییی رابردوو»، «جوانییی شارە‌که‌م»، «جوانییی هەموو ئەوشتانە‌ی لەدەستم چون».

فیلیپ هات را یگرتم. بە هەردوو دەستی، شانە‌کانی گرتم:

– گوێ بگره، دارا!

من تەماشای پەله‌ بۆیاغیکی سووری وشکە‌وه‌بووی نیوان قاچه‌کانی خۆم و ئەوم دەکرد.

– تۆ ئەم ماوێه دیاره تەندروستیته‌وه‌واو نییه، پتویسته‌ ماوێه‌یه‌کی کەم دەست لە

ژووره‌که‌ی تەنیشت سالتۆنه‌که‌وه ده‌هات. ناو سالتۆنه‌که‌ش سێ کچ و چوار کوری گەنجی لێ بوو. دیار بوو هەموویان پارسی بوون؛ سەرتاپا رێکپێش، دەست بە پەرداخی شەراپه‌وه لە ناوهراستی سالتۆنه‌که‌دا ئەلقه‌یه‌کیان دروست کردبوو. فیلیپ بەدەم زەرەخه‌نه‌یه‌کی دلخۆش و نەشئاوییه‌وه رووی لە هاوڕێکانی خۆی کرد و دەستی بۆ من درێژ کرد، وتی:

– هاوڕێ هونەرمانه‌که‌ی خۆمان پێ دەناسینم.. کورده‌که!

منی بە یه‌که‌یه‌که‌ی هاوڕێکانی خۆی ناساند.

سەراسۆیی و هاوڕێیه‌تیم لە گەڵ فیلیپ و سیمۆنای زۆر خۆش بوو. دەتوانم بلێم: دوو تاقه‌ فەرهنسییه‌ک بوون کە بەردەوام هاتوچۆی یه‌کترمان دەکرد. سەره‌رای ئەو پەوه‌ندییه‌ بازگانییه‌ی لەنیوانماندا هەبوو، بەلام ئەم بازگانییه‌ هەرگیز به‌هیچ شێوه‌یه‌ک، هیچ رۆژیک، لە هیچ کاتی‌دا بەسەر ژبانی هاوڕێیه‌تیماندا رەنگی نەدەدايه‌وه: چون دەهاتن لە ماله‌وه تابلۆیان لێ دەکریم، بە هەمان شێوه‌ش تەله‌فۆنیان بۆ دەکردم و گەلێک جاران پێکه‌وه ده‌چوینه‌ پێاسه و شەوئاوه‌نگان. من بۆ خۆشم، زۆریه‌ی نیوان کە بێ ئیش دەبووم، ده‌چووم وەختم لە گەله‌رییه‌که‌ی فیلیپ بەسەر دەربرد کە کەوتبووه سەر شەقامه‌ رەنگینه‌که‌ی رۆوباری سین، ئەو شەقامه‌ بەناویانگه‌ی کە زۆریه‌ی گەله‌رییه‌کانی پارسی له‌ خۆ کۆکردبۆوه؛ فرسه‌تیک بوو بۆ خۆشم کە له‌وتیه‌ بچم سەردانی گەله‌رییه‌کانی دیکه‌ش بکەم و تازەترین تابلۆی نیگارکێشه‌کانی دنیا تەماشای بکەم. فیلیپ ده‌یگوت:

– هەرگیز قبوول ناکەم تۆ خۆت ئەزیه‌ت بکێشیته‌ت و تابلۆکانت به‌نیته‌ت بۆ گەله‌رییه‌که‌م.

فیلیپ کە خاوه‌ن گەله‌رییه‌کی ناوداری پارسی بوو، پیکابێکی تاییه‌ت به‌ گەله‌رییه‌که‌ی خۆی هەبوو بۆ گواستنه‌وه‌ی تابلۆ، ده‌یگوت:

– من شاگردی پسپۆرم گرتووه‌ کە له‌ کاتی گواستنه‌وه‌دا نەهێلن هیچ ئینجیکی تابلۆ بڕوشیت یان بجنجی.

بەبیرم دێ، ئەو پاش نیوهرۆیه‌ی بە سەردان هاتنه‌ ماله‌که‌م و دەیانویست بەبۆنه‌ی جه‌ژنی له‌دایکبوونی سیمۆنای ده‌عوته‌م بکەن، پێش ئەوه‌ی ماله‌که‌م به‌جی به‌هێلن، فیلیپ دیسانه‌وه‌ لە بەردەرگا دووپاتی کرده‌وه:

– دارا، تۆ تاقه‌ که‌سیکی کە له‌پیزی هاوڕێ نیگارکێشه‌ کورده‌کانم ده‌عوته‌م کردووی، وەرە!

سیمۆناش، بە زەرەخه‌نه‌یه‌کی دلته‌وازانە، وتی:

– چاوه‌پێتین.

وتی: ئنجا ره سم ده توانی چی بکا!

- ره سمی جوانیت، میهره بانیت، هه موو شتیکی که په یوه ندیی به خوشه ویستی و جوانیی تۆوه هه یه.

قیسۆس پیکه نی. پیتم وت:

- جوانیی تۆ بلیمه تیبی منه: بیهره وری و رابردوووه کانم زندوو ده که نه وه.

سه ری دانه واند. بیری ده کرده وه. به غه مگینه کی قووله وه هه سه ره تیکه هه لکیشا.

وتم: چیته؟

وتی: هه یج.

- چیته، بیلتی!

- دایک و باوکم.

- ئی؟

- بلیتیان پریوه.

- بلیتی گه رانه وه بۆ سانتیاگو؟

- ناچارین.. ده بی سبه یینی بگه پینه وه.

به په نجه چه ناگه یه م بهرز کرده وه و سه بیری چاوه کانیم کرد. گوتی:

- ههز ناگه م برۆم و به جیت به ییلم!

- پیتم وتی (دیم)، دیمه لات!

- دیتی بۆ ئیسپانیا؟

- ئا.

- دیتی بۆ سانتیاگو؟

- هه ره به یه کجاری دیم.

- بۆ لای من؟

- دیم له وئ ده ژیم.. له گه ل تۆ.

به نیگایه کی پر له شاگه شکه یی و چه په سانه وه سه بیری ده کردم، وتی:

- باوه رناگه م!

- دلنیا به. دیم!

به دلنیا ییبه وه سه ری بهرز کرده وه. شه پۆلی قژی، وهک تافگه به کی ره شی چۆله کاوی

به پشتا خست و به دم تریقانه وه یه کی پر له خوشه ختیبه وه پیتم پیکه نی:

- تۆ شیتی.

ئنجا به کسه ر بازوووه کانی، هینده ی میهره بان ی و ئه وین هه ز بکا، بۆم کرده وه و به تاو باوه شی پیدا کردم. منیش بازوووه کانم توند به تینوویتییه وه له ناو قه دی ئالاند، سه رم خسته سه ر گه رمایی و میهره بانیتی مه مکه کانی. کاتئ گه رده نیم ماچم کرد، هه زم ده کرد بگرم.

7

ئای له و شه وه خوش و زپیره وشانه! سه یره! نه شته ی ئه و چه ند ساته که مه ی له گه ل قیسۆس پیکه وه بووین، هینده شیرین و خه وناوی بوون، هینده به په له و به له ز تپیه رین، که ته ناتته جار به جار ده که ومه گومانه وه؛ وام لئ ده کا به خۆم بلیم: «له وانه یه به شیکه زۆری ئه و شتانه ی دین، ئه وانه ی بیستم، ئه وانه ی تامم کردن، ته نیا زاده ی خه یال و هه مپیکه پووچی خۆم بن و به سا». خۆ هه موویشی، دوو هه هته ی به سه ردا تئ نه په ریوه. رووداوه کان، وهک ئه وه ی دوینی روویان دایم، له پیش چاومن:

من ئه و ئیواره یه ده عوه ته که ی مالی فیلیپ، به بیرم دئ، سه بارت به وه ی ماوه یه کی زۆربوو له مال نه هاتبوومه ده ره وه و تیکه ل به خه لک نه ببووم، به تاییه تیش له م جۆره دانیشتن و ئاهه نگانه دانه نشتبووم، له ناو سالۆنه که دا، هه ستم به جۆره نامۆبی و دلگوشرانیک ده کرد. له سه ره تادا، له وه ده چوو که سیمۆنا ی ده زگیرانی فیلیپ، هه ر زوو هه سته به و حاله ته ی من کردبئ: له ناکاو، له پشته وه را، ده سته راستی خسته سه ر شانم. که ئاووم دایه وه، زه رده خه نه یه کی دلده ره وه ی خوشکانه ی بۆ کردم (به ده سته چه پی په رداختیک شه رابی بۆ راگرتبووم) منیش که په رداخی شه رابه که م لئ وه رگرت، هه ستم کرد ده یه وئ شتیک بچرپینه تته وه گوچکه م، وتی:

- هیوادارم که ده عوه ته که ت به دل بی، دارا!

منیش، پیکه نیم، وتم:

- ئاخیره که ی، هه ره هینامتانه ده ره وه!

له و سه رو به نده دا، دیم: کچیک، که سیمۆنا پیشتر پیی وتبووم خه لکی مۆناکویه، له ته نیشتمه وه، جگه ره یه کی هه شیشه ی پیشکه ش کردم، منیش لیم وه رگرت، وتم:

- سوپاس.

کچه که رۆبی، سیمۆنا پیکه نی. پاشان دیم کچیکه تر، له ناوک به ره و سه ره وه ی رووت: سوخمه یه کی ته نک و تۆرچنی ره شی له بهر بوو «پووله که ی وردیلانه ی سه وز و سوور به سه ر سنکبه وه ده تروسکانه وه» له ژووهره که ی ته نیشتن سالۆنه که وه، به شه تاو هاته ده ره وه و ئیستتیکه کرد. قه لماسنگی نیگای یه کسه ر که وته سه ر من،

زدرده‌خه‌نه‌یه‌کی کرد و وه‌ک چاوه‌روانی شتی بکا، رووی کرده سیمونا، سیموناش رووی له من کرد و ده‌ستی بۆ لای کچه دریز کرد:

- «نان»، خه‌لکی ئیسیانیا‌یه!

ده‌ستی ته‌وقه‌م بۆی دریز کرد و به‌سه‌ر هیما‌ی حورمه‌ت‌گرتنم نیشاندا.

- پی‌خوش‌حالم.

سیمونا دریزه‌ی پی دا:

- سی سال پیش ئیستا، له‌گه‌ل «نان» له‌زانکۆی به‌رشه‌لۆنه‌ پێکه‌وه‌ قوتایی بووین.

منیش به‌زدرده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه، بۆ‌ئه‌وه‌ی بایه‌خ و مانایه‌ک بده‌مه‌ ئه‌و قسانه‌ی سیمونا، رووم کرده «نان»:

- ئیستا له‌پاریس ده‌ژیت؟

- نه‌خیر، تا‌کو ئیستاش هه‌ر له‌به‌رشه‌لۆنه.

ئه‌مه‌ی وت و سه‌یریکی سیمونای کرد، ئینجا به‌زدرده‌خه‌نه‌یه‌کی که‌یف‌خۆشانه‌ و غه‌مزاییه‌وه‌ وتی:

- به‌لام دامناوه‌ بێمه‌ پاریس و له‌مه‌ودوا به‌یه‌ک‌جاری لێره‌ بژم.

ناگام لێ بوو له‌وه‌ده‌مه‌دا سیمونا، زۆر سرک، کشایه‌وه‌ و به‌جیمانی هیشت.

له‌گه‌ل «نان» بێ ئه‌وه‌ی هیچ قسه‌یه‌ بکه‌ین، راوه‌ستا‌بووین. نان سه‌ری خۆی دا‌گرتیو، بێده‌نگ، ته‌ماشای به‌ریتی خۆی ده‌کرد و له‌سه‌ر قومپانیی قاچی راستی، پیتی خۆی به‌م لاو به‌ولادا ده‌سووراند. منیش تازه‌چهند مژیکم له‌جگه‌ره‌ی حه‌شیشه‌که‌م دا‌بوو... چاوم به‌په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌ که‌وت: کرابۆوه، هه‌ر ده‌ت‌گوت تاب‌لۆیه‌کی زی‌ه‌وشانی دره‌وشاوه‌یه؛ تاریکایی شه‌وی گرتیوه‌ خۆی و چهند ئه‌ستیره‌یه‌ک له‌ناو تاریکییه‌که‌دا، له‌دووره‌وه‌ ده‌تروسکانه‌وه. له‌سووچیکێ لات‌ه‌ریکیشه‌وه، ئه‌ستیره‌یه‌کی له‌هه‌مووبان وردتر به‌ته‌نیا ده‌بریسکایه‌وه.

ئه‌و په‌نجه‌ره‌یه‌ به‌شیتویه‌کی سیحراوی سه‌رنجی راکیشام. ده‌ت‌گوت یه‌که‌م‌جاره‌ له‌ژیاندا په‌نجه‌ره‌ ده‌بینم. به‌په‌رۆشیه‌وه‌ مژیکێ دیکه‌م له‌جگه‌ره‌ی حه‌شیشه‌که‌م دا و چاوم دروویه‌ ئه‌و جوانیه‌یه. یه‌کسه‌ر به‌ره‌و په‌نجه‌ره‌که‌ چووم. که‌ راوه‌ستام، که‌وتمه‌ سه‌یرکردنی ئه‌ستیره‌ لات‌ه‌ریکه‌ خنجیلانه‌که، که‌ له‌دووره‌وه‌ ده‌دره‌وشایه‌وه. هه‌ستم ده‌کرد ئه‌و ئه‌ستیره‌یه‌ جریوه‌ و ئاوازیکی هه‌تا بلتی غه‌مگین و له‌هه‌مان کاتدا دل‌گیری لێوه‌ دی. ئاواز و دهنگی، ئه‌گه‌رچی له‌وانه‌یه‌ ته‌نیا وه‌همیکێ ئه‌فیوونیی پووچی خۆم بووبی، به‌لام به‌بیرم دی، له‌ئاوازیکی راسته‌قینه‌ زۆر به‌هیت‌تر ده‌که‌وته‌ به‌ر گوێچکه‌م و دل‌ی ده‌خستمه‌ خۆشی و سه‌ماوه.

نازانم داخوا چهند ده‌قیقه، چهند سه‌عات تیپه‌ریوون و منیش هه‌ر راوه‌ستا بووم و

ته‌ماشای ئه‌و ئه‌ستیره‌ دووره‌ده‌سته‌ خنجیله‌یه‌م ده‌کرد. له‌ناکا و به‌خۆم وت: «با هه‌ست به‌وه‌ نه‌که‌ن که‌ سه‌رخۆش بوویه» رووم وه‌رگیت‌رایه‌وه‌ ناو سالۆنه‌که‌. دیتم: سالۆنه‌که‌ ته‌واو گۆزبوو، جگه‌ له‌وه‌ش زۆر ئه‌هوه‌ن و خامۆش بووه. له‌ده‌سته‌چه‌یدا فیلیپ له‌گه‌ل کچ و کورپیک دانیشتیوون، سه‌رگه‌رمی قسه‌ بوون. به‌ته‌نیشته‌ ئه‌وانیشه‌وه، دوو کچ، وایزانم یه‌کیکیان ناوی (کلیر) بوو، ئه‌وی تریشیان ئه‌و کچه‌ بوو که‌ حه‌شیشه‌که‌ی دا‌بوومی، له‌ته‌نیشته‌ یه‌کتر، راوه‌ستا‌بوون، ئانشکیان به‌سه‌ر پیاوێ ناو سالۆنه‌که‌ دا‌بوو، جگه‌ره‌ی حه‌شیشه‌یان ده‌کیشا و نه‌رم نه‌رم به‌ده‌م قسه‌کردنه‌وه‌ پێده‌که‌نین. له‌ناو پێره‌وه‌که‌شدا «نان» که‌میک مه‌لوول راوه‌ستا‌بوو، نازانم چاوه‌ریتی چیی ده‌کرد. به‌ده‌سته‌ راسته‌وه‌ش: دوو پیاو «یه‌کیکیان قاتیکی سیی له‌به‌ر بوو» له‌نزیك من، له‌سه‌ر کورسی دانیشتیوون شه‌تره‌نجیان ده‌کرد.

من هه‌ستم به‌که‌میک هیلاکی ده‌کرد. پیتلوی چاوه‌کانم به‌زه‌حمه‌تیبه‌وه‌ به‌رز کرده‌وه، ته‌ماشای ژووره‌که‌ی ده‌سته‌راستی خۆم کرد، دیتم: کچیک، که‌ ده‌ت‌گوت فریشته‌یه‌کی ناو خه‌ونه‌ ئه‌فیوونیه‌که‌نه، به‌ته‌نیا، له‌سه‌ر کورسییه‌ک دانیشتیوه‌ و ته‌ماشام ده‌کا! وه‌ک ئه‌وه‌ی براه‌کی چهند سال و نبووی سه‌رگه‌ردانی خۆی بینییته‌وه، به‌نیگایه‌کی گه‌شی پر له‌په‌رۆشی و خۆشه‌ویستیبه‌وه، گه‌رم، لیم ده‌روانی. کاتی منی بینی سه‌یری ده‌که‌م، که‌میک شله‌ژا، یه‌کسه‌ر چاوی دا‌گرت.

له‌و ساته‌دا بوو، له‌و شه‌وه‌دا بوو که‌ من یه‌که‌م جار فینۆسم ناسی.

من هه‌ر له‌یه‌که‌م چاوپێکه‌وتنه‌وه، یه‌کسه‌ر هه‌ستم کرد شتیکی له‌قولایی رۆحه‌وه‌ له‌رزی. وام به‌خه‌یالدا ده‌هات که‌ من ئه‌م ئا‌دگاره‌ شیرین و پر له‌میه‌ره‌بانیه‌ی ئه‌وم، ئه‌م دووچاوه‌ گه‌ش و ئاشنا و پر په‌رۆشیه‌م، چهندین سال پیش ئیستا، له‌شوتنیکی دیکه‌دا، یا له‌وانه‌یه‌ له‌سه‌رده‌می مندالیمدا، یانیش هیچ دوور نییه‌ له‌خه‌ونیکمدا دیی!

مات، بێده‌نگ، به‌لام له‌ناوه‌وه‌ شله‌ژاو، ته‌ماشای به‌ریتی خۆم کرد و بیرم کرده‌وه. جورته‌تی ئه‌وه‌م نه‌ده‌کرد جاریکێ تر بتوانم سه‌رم هه‌ل‌په‌مه‌وه‌ و ته‌ماشای رۆحی سه‌رگه‌ردانی خۆم بکه‌مه‌وه‌ که‌ له‌ودیو چاوه‌کانی ئه‌ودا ده‌دره‌وشایه‌وه. هینده‌ی ده‌م‌کرد و ده‌م‌کرد نه‌مده‌توانی باوه‌ر به‌وه‌ به‌ینم که‌ «جوانیه‌کی ئه‌وتۆ»، «میه‌ره‌بانی و سۆزیکێ ئه‌وتۆ» که‌ من ته‌نیا له‌خه‌وندا یان له‌ساته‌ وه‌همیه‌ ئه‌فیووناویه‌کاندا ده‌مدیت، ئه‌مرۆ ئه‌وه‌تا له‌به‌رده‌م راوه‌ستاوه‌ و بانگم ده‌کا.

له‌ناو ئه‌و شه‌یدا‌بوون و ئه‌وینه‌ له‌ناکاوه، که‌ یه‌کسه‌له‌ف سه‌رتاپای رۆحمی هینابووه‌ له‌رزی، هه‌ستم به‌سوگاری و دلته‌نگیه‌ک ده‌کرد. هه‌ر به‌پیتوه، ده‌م و چاوم له‌نیو ده‌سته‌کانی خۆمدا شارده‌وه؛ حه‌زم ده‌کرد بگه‌رم.

به‌پیتوه‌ وه‌ستا‌بووم و ده‌م و چاوم له‌نیو ده‌سته‌کانی خۆمدا... نازانم داخوا چهند

ده‌قیقه و سات، به هه‌مان شیوه، بئی ئه‌وه‌ی هیج جووله‌یه‌ک بکه‌م، مامه‌وه.

له‌ناکاو، ده‌ستیک به نهرمییه‌وه که‌وته سه‌رشانم. راجله‌کام. سه‌رم به‌رز کرده‌وه، دیتم: «فیننوس» بوو. جووتی گوارای دریتی شه‌ش پالوویی وردیلانه به گوتیچکه‌یه‌وه ده‌تروسکانه‌وه. سه‌ری به لاواندنه‌وه‌یه‌کی پر له سۆزه‌وه به لای راستا لار کرده‌وه:

- بۆچی ده‌گری؟! -

ئاوازی نیانی ده‌نگی، یه‌کسه‌ر رۆحمی بیدار کرده‌وه. به ناسووده‌یی و پاکییی چاوه‌کانی خنامه‌وه، به‌لام له‌ناو شه‌پۆلی سۆز و خوشه‌ویستی خۆمدا نه‌مده‌توانی هیج وه‌لامیکی بده‌مه‌وه. له‌وه ده‌ترسام هه‌ر قسه‌یه‌ک بکه‌م، ئه‌و به هه‌ناسه‌م وه‌ک په‌له هه‌وریک یا وه‌ک دووکه‌لیکی ته‌نک له‌به‌ر چاوم ون ببیت و نه‌ییینمه‌وه. له‌ناکامدا، له‌سه‌ره‌خۆ، به زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی شاگه‌شکه‌بییه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل په‌پوله‌یه‌ک بدویم، پرسیم:

- تۆ خه‌لکی کویی؟

وتی: سانتیاگو.

وتی: نامریکا؟

وتی: نه‌، سانتیاگو دی کۆمیۆستیللا، له‌ ئیسپانیا.

خۆم له‌به‌ر ترووسکه‌ی چاوه‌کانی پی رانه‌ده‌گیرا! هه‌ستم ده‌کرد ئه‌و جوانیییه ئاسمانیییه، ئه‌و میه‌ره‌بانیییه بئی سنوره، ئه‌گه‌رچی ئه‌وه‌تا رووبه‌روومه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش له‌ منوه یه‌کجار دووره. هه‌زم ده‌کرد به هه‌رچی جوژه قسه‌یه‌ک بئی، بیدویم، هه‌ست به بوونی راسته‌قیینه‌ی بکه‌م، وتی:

- ئه‌ی سیمۆنا چۆن ده‌ناسی؟

وتی: سیمۆنام لێره ناسی.

- لێره!

- به‌لێ، ئه‌مشه‌وه.

ئنجا په‌نجه‌ی بۆ لای مووبه‌قه‌که درێژ کرد:

- ئان ده‌عه‌تی ئێره‌ی کر دووم.

- که‌واته به سه‌فه‌ر هاتووینه پاریس!

وتی: به‌لێ، له‌گه‌ل دایک و باوکم.

ته‌ماشای ئه‌و گوله‌ مۆره‌یم ده‌کرد که به شریتیکی ته‌نک له ته‌وقی پرچی خۆی به‌ستبوو. گوتم:

- له‌وانه‌یه خزمیک یا که‌سیکتان له پاریس هه‌بێ؟

- نه‌خێر. من ته‌نیا ئان ده‌ناسم. ئان خه‌لکی گونده‌که‌مان بوو، له‌ مندا‌لییه‌وه له

قوتابخانه پیتکه‌وه بووین. پاشان ئه‌و بۆ خۆتندن چووه به‌رشه‌لۆنه و سانتیاگو‌ی به‌جی هه‌یشت. ئیدی له‌یه‌کتري دا‌براین.

ده‌ست به په‌رداخ‌ی شه‌را‌به‌وه، ئاماژه‌م بۆ مووبه‌قه‌که کرد:

- ما‌وه‌یه‌ک پێشتر قسه‌مان ده‌کرد، وایزانم ده‌بگوت که ده‌یه‌وی له‌مه‌ودوا لێره له پاریس بژی!

- به‌لێ. ئه‌و ده‌یه‌وی نه‌گه‌ریته‌وه سانتیاگو، ده‌یه‌وی له‌مه‌ودوا بێته پاریس کاربکات و هه‌ر لێره‌ش ژبانی خۆی پیتکه‌وه بئی.

من له‌و ده‌مه‌دا ته‌ماشای تاله‌ قه‌یتانیکی باریکی سووری پیتلاوه په‌مه‌که‌یم کرد، ئه‌و تاله‌ قه‌یتانه باریکه سووره‌ی که به‌قه‌د حه‌قده ژنی جوان؛ جوان ده‌هاته پێش چاوم. له‌ناکاو لیمی پرسی:

- تۆ قوتابیت؟

راجله‌کام، وتم:

- نه‌خێر.

- ئه‌ی؟

- کارده‌که‌م.

وتی: کاری چی؟

وتی: من نیگار کیشم. به نیگار کیشان ده‌ژیم.

ده‌م و ده‌ست خنایه‌وه، به‌خۆشییه‌وه له‌سه‌ر په‌نجه‌کانی پیتی، له‌نجه‌یه‌کی په‌پوله‌یی کرد، خه‌ریک بوو له‌ خۆشیان بال بگری، وتی:

- ئاه! تۆ نیگار کیشه‌که‌ی!

من به سه‌رسامی و شاگه‌شکه‌بییه‌وه، لار بیوومه‌وه و ته‌ماشای پرچیم ده‌کرد که ده‌تگوت تافگه‌یه‌کی ره‌شی چۆله‌کاو‌بییه و داده‌رژئی، ته‌ماشای گه‌نده‌مووه جوانه‌کانی په‌نا گوتیچکه‌ی چه‌پیم ده‌کرد. به دل‌خۆشییه‌وه به خۆم ده‌گوت:

- داخوا که‌ی بتوانم پۆرتییتیکی ئه‌و جوانیییه خه‌ونی و پاکه، ئه‌و میه‌ره‌بانیییه ئاسمانیییه بکیشم!

له‌ناکاو دیمه‌نیک که‌وته‌وه بیرم. لیم پرسی:

- سه‌یره! من و تۆ رۆژیک له‌سه‌ر سنووری ئیسپانیا و ئیتالیا یه‌کتريان نه‌دیوه!

پیتکه‌نی، وتی:

- هه‌موو پیاویک وه‌ختی ده‌یه‌وی موحامه‌له‌ی کچیک بکات، پیتی ده‌لێ «ئهری من و تۆ پێشتر له‌ شوتییک یه‌کتريان نه‌دیوه!».

- با. تۆ، له‌گه‌ل ژنیکی به‌ته‌مه‌ن بووی. وایته‌ده‌چوو دایکت بئی.